

இலங்கை 2019 மனித உரிமைகள் அறிக்கை

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

இலங்கை அரசியலமைப்பைக் கொண்ட, தேர்தலினால் தெரிவிசெய்யப்படும் அரசாங்கத்துடன் கூடிய பலகட்சி ஜனநாயகக் குடியரசாகும். நவம்பர் 16ஆம் திகதி கோட்டாபய ராஜபக்ஷி ஜனாதிபதியாகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டார். தேர்தல் அமைதியான முறையிலும், தொழில்நுட்ப ரீதியில் நன்கு முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டும் நடத்தப்பட்டதாக அங்கீராம் பெற்ற உள்ளாட்டு மற்றும் சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்கள் தெரிவித்ததுடன், கட்டுப்படுத்தப்படாத பிரசார செலவுகள், அரசாங்க வள துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பக்கச்சார்பான ஊடகம் என்பன சமநிலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதாகச் சுட்டிக்காட்டினர். ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவுகளைத் தொடர்ந்து பிரதமர் மற்றும் அமைச்சரவை அமைதியான முறையில் இராஜினாமாச் செய்ததுடன், நவம்பர் 22ஆம் திகதி புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்றது. 2020ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான காலம் வருடம் முடிவடையும் போது நிலுவையில் காணப்பட்டது.

உள்ளாட்டுப் பாதுகாப்பைப் பேணும் பொறுப்பு இலங்கை பொலிஸ்க்குக் காணப்படுவதுடன், இது நவம்பர் 20ஆம் திகதி உருவாக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் காணப்படுகிறது. பாதுகாப்பு அமைச்சின் கீழ் உள்ள இராணுவம், குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட உள்ளாட்டுப் பாதுகாப்புப் பொறுப்புக்களை கையாள்வதற்கு அழைக்கப்படலாம். எனினும், அவர்களுக்கு கைதுசெய்வதற்கான அதிகாரம் பொதுவாகக் காணப்படாது. ஏறத்தாழ 11,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட துணை இராணுவமான விசேட அதிரடிப்படையினர், பொலிஸ்மா அதிபருக்கு அறிக்கையிடும் பொலிஸின் ஒரு பிரிவ என்பதுடன், இராணுவத்துடன் உள்ளாகப் பாதுகாப்பை ஒருக்கிணைக்கிறது. சிவில் அதிகாரிகள் பாதுகாப்புத் தரப்பினரின் கட்டுப்பாட்டைப் பேணிவருகின்றனர்.

ஏப்ரல் 21ஆம் திகதி தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்களில் 258 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இஸ்லாமிய அரசுக்கு விசுவாசமாகவிருந்த தேசிய தெளகீத் ஜமாத் (NTJ) இந்தத் தாக்குதல்களுக்குப் பொறுப்பேற்றது. தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டு அடுத்த நாள் பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் அவசரகாலச்சட்டத்தை அறிவித்ததுடன், உள்ளாட்டில் பாதுகாப்புப் படையினர் பாதுகாப்பில் ஈடுபடுத்தப்பட்டதுடன் அவர்களுக்கு கைதுசெய்யும் அதிகாரமும் வழங்கப்பட்டது. அவசரகாலச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்த காலப் பகுதியில் தேசிய தெளகீத் ஜமாத், ஜமாத் மில்அத்தே இப்ராஹிம் மற்றும் வில்யாத் அஸ் செய்லானி ஆகிய மூன்று அமைப்புக்களையும் அரசாங்கம் தடைசெய்தது. ஒகஸ்ட் 22ஆம் திகதி அவசரகாலச்சட்டம் காலவதியான பின்னரும் மூன்று அமைப்புக்களுக்குமான தடை நீடித்தது. அவசரகாலச் சட்டம் முடிவடைந்த பின்னரும் நாடு முழுவதும் இராணுவத்தை நிலைநிறுத்துமாறு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால் சிறிசேன உத்தரவிட்டிருந்ததுடன், அவர்களுக்கு கைது அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷி இந்தக் கட்டளையை நவம்பர் 22ஆம் திகதி நீடித்தார்.

குறிப்பிடத்தக்க மனித உரிமை விடயங்களில் உள்ளடங்குபவை : சட்டத்துக்கு முராணான அரசாங்கத்தின் கொலைகள்; சித்திரவதை மற்றும் கொடுரமான வழக்குகள், அரசாங்க முகவர்களால் மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவாக நடத்துதல் அல்லது தண்டனைகள்; அரசாங்க அமைப்புக்களால் ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்து வைத்தல்கள்; அந்தரங்க விடயங்களில் சட்டவிரோதமான மற்றும் ஒருதலைப்பட்சமான தலையீடு; ஊடகவியலாளர்கள்

மற்றும் எழுத்தாளர்கள் நீதியற்ற முறையில் கைதுசெய்யப்படுவது உள்ளடங்கலான கருத்து மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்துக்கான மட்டுப்பாடுகள்; பாரிய ஊழல்; மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கான சட்டங்கள்; அமைதியாக ஒன்று கூடுவதற்குக் காணப்படும் சுதந்திரத்தில் தலையீடு; தீவிர ஊழல் நடவடிக்கைகள்; பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் குறித்த எதிரான விசாரணைகள் இல்லாமை; ஆட்கடத்தல் வியாபாரம், சிறுபான்மைக் குழு உறுப்பினர்களை இலக்குவைத்து வன்முறையுடன் கூடிய குற்றங்கள்; சமபால் ஈர்ப்புடையோர், திருநங்கை, திருநர் மற்றும் ஊடுபால் நபர்களை உள்ளடக்கிய வன்முறைக் குற்றங்கள் (LGBTQ) ஒரே பாலின பாலியல் செயற்பாடுகளை குற்றமாக்குவதற்கான சட்டம் அல்லது அவற்றின் பயன்பாடு.

மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்ட சில அதிகாரிகளை விசாரிப்பதற்கும், அவர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்து, தண்டனைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ள போதும், சட்டத்திலிருந்து தப்பிக்கொள்ளலாம் என்பதைப் பயன்படுத்தி பொலிஸார் தொடர்ந்தும் மக்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. 1983 முதல் 2009ஆம் ஆண்டு வரையான சிலில் யுத்த காலப்பகுதியில் அட்டுழியங்களில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் பாதுகாப்பு படையினருக்கு எதிராகப் பொறுப்புக் கூறல் பெறிமுறையொன்றை அதாவது ஐநா மனித உரிமைகள் பேரவையில் 30/1 பிரேரணையில் கோரிக்கை விடுக்கப்பட்டிருப்பதை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

பகுதி 1. நபர் ஒருவரின் நேரமைக்கு மதிப்பளித்தல், பின்வரும் சுதந்திரங்களும் இதில் உள்ளடங்கும்:

அ. தன்னிச்சையான உயிரிழப்பு மற்றும் ஏனைய சட்டவிரோதமான அல்லது அரசியல் நோக்கத்தைக் கொண்ட படுகொலைகள்

அரசாங்கம் அல்லது அதன் முகவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒருதலைப்பட்சமான அல்லது சட்டத்துக்கு முரணான கொலைகள் காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

மோதல் கால துஷ்பிரயோகங்களுக்கான பொறுப்புக்கூறல் இல்லாமை நிடித்ததுடன், குறிப்பாக இராணுவத்தினர், துணை இராணுவத்தினர், பொலிஸ் மற்றும் ஏனைய பாதுகாப்புத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், சில வழக்குகளில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட நபர்களைக் கொண்றதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள். பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு எதிராக செயற்பட அரசாங்கமும், நீதிமன்றமும் தயங்குவதாக சிலில் சமூக அமைப்புக்கள் வலியுறுத்தியுள்ளன. ஒருதலைப்பட்சமான, சட்டவிரோதமான அல்லது அரசியல் நோக்கத்திலான கொலைகள் குறித்த வழக்குகளில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கு எதிராக எந்த முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. இருந்தபோதும் மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்ட சில அதிகாரிகளை விசாரிப்பதற்கும், அவர்களுக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்து, தண்டனைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தது.

காலி ரத்னாவுடனுக்கும் பகுதியில் இரண்டு சிங்கள வர்த்தகர்களை ஜனவரி மாதம் கடத்தி, கொலை செய்தமை தொடர்பில் தென் மாகாணத்தின் விசேட குற்றப் பிரிவைச் சேர்ந்த 15 பொலிஸ் அதிகாரிகள் உட்பட 17 பேருக்கு எதிராக பெற்றவரி மாதம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டதுடன், இந்த வழக்கு வருடம் முடிவில் நிலுவையில் காணப்பட்டது.

ஜனாதிபதி சிறிசேன ஷவேந்திர சில்வாவை நவம்பர் 18ஆம் திகதி இராணுவத் தளபதியாக நியமித்தார். சிலில் யுத்தத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் கடுமையான மனித உரிமை மீறல்களில் ஈடுபட்டதாக சில்வா குற்றஞ்சாட்டுக்களை எதிர்கொண்டிருந்தார். 2009ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற

நீதிக்குப் புறம்பான கொலைகளுக்கு சில்வா காரணம் என 2015ஆம் ஆண்டு ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் அறிக்கையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளது.

ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் தனிநபர்கள் கடத்தப்பட்டு, கொல்லப்பட்டதாக நம்பப்படும் சம்பவங்கள் குறித்த முக்கியமான விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும் பிரதான பொலிஸ் அதிகாரிகளை ஜனாதிபதி தேர்தல் முடிவடைந்து ஆறு நாட்களில் அதாவது நவம்பர் 22ஆம் திகதி அரசாங்கம் இடமாற்றம் செய்தது. விசாரணைகளை நடத்திய அதிகாரிகள் தலைநூருக்கு வெளியே நிர்வாகப் பொறுப்புகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர். சிரேஷ்ட அரசாங்க அதிகாரிகளால் அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொண்டதாகக் கூறப்படும் ஒரு சிரேஷ்ட விசாரணையாளர் நாட்டைவிட்டுத் தப்பிச்சென்றார்.

2006ஆம் ஆண்டு ஜந்து தமிழ் இளைஞர்கள் படுகொலை விவகாரத்தில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட 12 விசேட அதிரடிப்படை உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஒரு சிரேஷ்ட பொலிஸ் அதிகாரியை திருகோணமலை பிரதான மஜிஸ்திரேட் ஜாலை 03ஆம் திகதி குற்றஞ்சாட்டுக்களிலிருந்து விடுவித்தார். போதிய சாட்சியங்கள் இன்மையால் சந்தேகநபர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். வழக்குத் தொடரும் வகையில் சாட்சியங்களைக் கண்டுபிடிக்குமாறு சட்டமா அதிபர், பதில் பொலிஸ்மா அதிபர் சி.டி.விக்ரமரட்னவுக்குப் பணிப்புரை வழங்கினார்.

ஆ. காணாமற்போதல்கள்

இந்த வருடத்தில் காணாமல் போதல்கள் குறித்து பொலிஸில் எந்த முறைப்பாடுகளும் பதிவுசெய்யப்படவில்லை.

யுத்தம் நடைபெற்ற சமயம் மற்றும் அதற்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற காணாமல்போன சம்பவங்கள் இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் உள்ளன. காணாமல்போனோர் தொடர்பான அலுவலகம் மன்னார், மாத்தறை மற்றும் யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பகுதிகளில் பிராந்திய அலுவலகங்களைத் திறந்ததுடன், காணாமல்போனவர்களின் குடும்பங்களைத் தொடர்ந்தும் சந்தித்தது. காணாமல்போனவர்கள் தொடர்பான அலுவலகத்தின் பரிந்துரைக்கு அமைய காணாமல்போனவர்களின் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் பொருளாதார நெருக்கடிகளை சமாளிக்க மாதாந்தம் 5,700 ரூபா (\$33) இடைக்கால நிதி நிவாரணத்தை வழங்க அமைச்சரவை அனுமதி வழங்கியது.

2010ஆம் ஆண்டு காணாமல்போன ஸங்கா ஸ நியூசின் ஊடகவியலாளரும், காட்டுன் கலைஞருமான பிரகீத் எக்னலினோட தொடர்பான வழக்கில் ஏழு இராணுவ புலனாய்வு அதிகாரிகளுக்கு எதிராக நவம்பர் மாதத்தில் சட்டமா அதிபர் குற்றப்பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்தார். பெளத்த அடிப்படைவாத அமைப்பான பொதுபல சேனா அமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் கலகொட அத்தே ஞானசாரவுக்கு ஜனாதிபதி சிறிசேன மே மாதம் பொது மன்னிப்பு வழங்கி சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்தார். எக்னலிகொட கடத்தப்பட்டமை தொடர்பான விசாரணையை 2018 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் இடைமறித்தமைக்காகவும், 2016 ஆம் ஆண்டு எக்னலிகொடவின் மனைவி சந்தியா எக்னலிகொடவை மிரட்டியதற்காகவும் நீதிமன்ற அவமதிப்பு குற்றத்திற்காக ஞானசார ஜந்து வருட சிறைத்தண்டனை அனுபவித்து வந்தார். ஜனாதிபதியின் பொதுமன்னிப்புத் தொடர்பில் சந்தியா எக்னலிகொட தாக்கல் செய்த மேன்முறையீட்டை உயர் நீதிமன்றம் 2020 பெப்ரவரி விசாரணைக்கு எடுக்கவுள்ளது.

கோட்டாபய ராஜபக்ஷி பாதுகாப்புச் செயலாளராக இருந்த 2011ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் காணாமல் போயிருந்த லலித் குமார் வீரராஜ் மற்றும் குகன் முருகானந்தன் ஆகிய இரு மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்கள் தொடர்பான ஆட்கொணர்வு மனுவில் செப்டெம்பர் 24ஆம் திகதி

வழங்கப்பட்ட இடைக்காலத் தடை உத்தரவை, ஒக்டோபர் 31ஆம் திகதி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியது. தனது தனிப்பட்ட பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் இருப்பதால் நவம்பர் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவடையும் வரை யாழ் மஜிஸ்திரேட் நீதிமன்றத்தில் ஆஜராவதை ஒத்திவைக்குமாறு கோரி ராஜபக்ஷ மனுத் தாக்கல் செய்திருந்தார். நவம்பர் 16ஆம் திகதி ஜனாதிபதியினால் தெரிவுசெய்யப்பட்டதுடன் ஜனாதிபதியாகச் சேவையாற்றும்போது எந்தவொரு குற்றத்துக்காகவும் அவருக்கு எதிராக வழக்குத்தாக்கல் செய்ய முடியாது.

இ. சித்திரவதை மற்றும் கொடுரமான, மனிதத்தன்மையற்ற அல்லது மோசமான நடத்துதல்கள் அல்லது தண்டனைகள்

இதுபோன்ற நடைமுறைகள் அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டத்தினால் தடுக்கப்பட்டுள்ளபோதும், அதிகாரிகள் தொடர்ந்தும் அதனைச் செய்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. சித்திரவதைப்படுத்துவது தண்டனைக்குரிய குற்றம் என்பதுடன், ஏழு வருடங்களுக்குக்கு குறையாத, பத்து வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறைத்தண்டனையை வழங்கக் கூடிய குற்றம் என சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. சித்திரவதைகளிலிருந்து தடுப்பதற்காக அரசாங்கத்தினால் பேணப்படும் குழுவானது குற்றஞ்சாட்டப்படும் இடங்களுக்கு விஜயம் செய்து, சாட்சிகளை ஆராய்ந்து, சித்திரவதை குற்றஞ்சாட்டுக்களை தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறது. பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டமானது குற்றஞ்சுமத்தப்பட்ட ஒருவரிடமிருந்து எந்த நேரத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் குற்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தை நீதிமன்றம் ஒரு சாட்சியாகப் பெற்றுக்கொள்ள இடமளிப்பதுடன், சித்திரவதை தொடர்பில் இது விதிவிலக்காக அமையவில்லை.

சித்திரவதை மற்றும் பொலிஸாரினால் அதிகப்படியான பலத்தைப் பயன்படுத்துவது, குறிப்பாக வாக்குமூலங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இவற்றைப் பயன்படுத்துவது தொற்றுநோய் குழலிலும் தொடர்வதாக மனித உரிமை அமைப்புக்கள் நடத்திய நேர்காணல்களில் கண்டறியப்பட்டது. உதாரணமாக, வாக்குமூலங்களைப் பெறுவதற்கு அல்லது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிரான காட்சிகளைப் பயன்படுத்த சந்தேகநபர்களுடன் பொலிஸார் “முரட்டுத்தனமாக” நடந்துகொள்வதாக பல அறிக்கைகள் கூறுவதாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் குறிப்பிடுகிறது. முன்னைய ஆண்டுகளைப் போன்று கைது செய்யப்பட்டவர்கள் சித்திரவதை மற்றும் தவறாக நடத்தப்பட்டமை, அவர்களிடமிருந்து பலவந்தமான வாக்குமூலம் பெறப்பட்டமை மற்றும் சட்டத்தரணிகள் அல்லது குடும்ப உறுப்பினர்களை அனுகுவது போன்ற அடிப்படை உரிமை மறுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

விஸ்வமடு பகுதியில் 2010ஆம் ஆண்டு கூட்டுப் பாலியல் வன்புணர்ச்சியில் ஈடுபட்டமைக்காக 2015ஆம் ஆண்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்ட நான்கு இராணுவத்தினர் ஒக்டோபர் மாதம் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் விடுவிக்கப்பட்டனர். 2010ஆம் ஆண்டு இச்சம்பவம் நடந்த நிலையில் 2015ஆம் ஆண்டு வரை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு எதிராகக் குற்றப்பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்படாமல், தண்டனை வழங்கப்படாமல் சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் சாட்சியங்களினால் சரியாக அடையாளம் காட்டப்படவில்லை என்பதாலேயே அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். பாதிக்கப்பட்டவரின் சட்டத்தரணி இந்த தீர்ப்பை நவம்பர் 20ஆம் திகதி மேன்முறையீடு செய்திருந்தார்.

கொழும்பிலுள்ள சுவிஸ் தூதரகத்தில் பணியாற்றும் இலங்கைப் பணியாளர் ஒருவர் பொலிஸார் எனத் தம்மை அடையாளம் காட்டிய நபர்களினால் நவம்பர் மாதம் தடுத்து வைக்கப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். இலங்கை அரசாங்கத்தின் முத்த அதிகாரிகள் அந்தப் பணியாளரை பகிரங்கமாக இழிவுபடுத்தியதுடன் அவரது நம்பகத்தன்மையை கேள்விக்குள்ளாக்கினர். பின்னர்

அவர் கைது செய்யப்பட்டு பொய்யான அறிக்கைகளை வெளியிட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டார். இந்த வழக்கு விசாரணையில் இருக்கும்போது பிணையில் வெளியாகியிருந்தார்.

ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் மனித உரிமைகள் உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகத்தின் மார்ச் அமர்வில் வெளியிட்ட அதன் அறிக்கையில், “2016 மற்றும் 2018 க்கு இடையில் நடந்ததாகக் கூறப்படும் பாதுகாப்புப் படையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கடத்தல், சட்டவிரோத தடுப்புக்காவலில் வைத்தல், சித்திரவதை மற்றும் பாலியல் வன்கொடுமை வழக்குகள் பற்றிய நம்பகமான தகவல்கள் தொடர்ந்து கிடைத்தன” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிறைச்சாலைகள் மற்றும் தடுப்பு முகாம்களின் நிலைமைகள்

பழையவாய்ந்த உட்கட்டமைப்பு, அதிக சனநெருக்கடி மற்றும் குறைந்த சுகாதார வசதிகள் காரணமாக சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகள் மோசமாகவுள்ளன.

பொது நிலைகள் : சனநெருக்கம் முக்கிய பிரச்சினையாகவுள்ளது. சிறைச்சாலைகளில் இருக்கவேண்டிய சனத்தொகையானது கட்டமைப்பில் இருக்க வேண்டிய அளவைவிட அதிகமாக உள்ளது என சிறைச்சாலைகள் ஆணையாளர் தெரிவித்தார். சில சமயங்களில் அதிகாரிகள் இளையவர்களையும், வயதானவர்களையும் ஒன்றாகத் தடுத்துவைக்கின்றனர். பெரும்பாலான சிறைக்கைத்திகள் சீமெந்து தரையிலேயே படுத்துறங்குவதுடன், அவர்களுக்கு இயற்கை ஒளி அல்லது காற்றோட்டம் மிகவும் குறைவாகவே கிடைக்கிறது.

சில பாரிய சிறைச்சாலைகள் தனியான மருத்துவமனைகளைக் கொண்டிருப்பதுடன், பெரும்பலான சிறைச்சாலைகளில் மருத்துவ அதிகாரிகளுடன் மருத்துவப் பிரிவுகளே காணப்படுகின்றன. மருத்துவ சேவை தேவைப்படும் கைத்திகளை சிறிய சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் அருகிலுள்ள உள்ளூர் மருத்துவமனைக்கு அனுப்புகின்றனர்.

சிறைச்சாலை அத்தியட்சகரின் நடத்தைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த கைத்திகள் 2018 நவம்பர் மாதம் தாக்கப்பட்டமையை வெளிப்படுத்தும் காணொளிகளை கைத்திகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான குழு வெளியிட்டது. இது தொடர்பில் விசாரிப்பதற்கு மூவர் அடங்கிய குழுவொன்றை சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு மற்றும் நீதி அமைச்சர் நியமித்துடன், இந்த வருடம் முடிவடையும்வரை தகவல்கள் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை.

மிர்வாகம் : இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுன்கு கிடைக்கும் முறைப்பாடுகள் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவதுடன், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அவை ஆற்றுப்படுத்தப்படும். சிறைச்சாலைகளில் தவறாக நடத்தப்படுவது தொடர்பில் சிறைக்கைத்திகளிடமிருந்து குற்றச்சாட்டுக்கள் கிடைத்திருப்பதாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுன் தெரிவிக்கின்றபோதும், அவ்வாறான முறைப்பாடுகள் எதனையும் சிறைச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு அமைச்சுப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை.

குயாத்தினக் கண்காணிப்பு : முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மேலதிகமாக சிறைச்சாலைகளுக்கு விஜயம் செய்யும் உள்ளூர் அமைப்பாக சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை காணப்படுகிறது. இது தடுப்புக்களில் கைத்திகளுக்கான சூழல்களைப் பரிசீலித்தல் மற்றும் கைத்திகளின் முறைப்பாடுகள் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட சிறைச்சாலை அதிகாரி மற்றும் சிறைச்சாலைகள் ஆணையாளருடன் கலந்துரையாட இதற்கு சட்டரீதியான அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை அரசாங்கத்தின் உள்ளக

கண்காணிப்பு அமைப்பாக செயற்படுவதுடன், இது சிறைச்சாலைகள் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் சிவில் சமுகத்தின் பிரதிநிதிகளாக அல்லது அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபடாதவர்களாக அல்லது ஏனைய அரசாங்க நிறுவனங்களைச் சாராதவர்களாக இருப்பர். சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கம் (ICRC) மற்றும் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் என்பன சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகளை கண்காணிப்பதற்கான ஆணையைப் பெற்றுள்ளன. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் இந்த வருடத்தில் சிறைச்சாலைகள் தொடர்பில் தேசிய ஆய்வொன்றை நடத்தியிருப்பதுடன், நாடு முழுவதிலும் உள்ள சிறைச்சாலைகளுக்கு 20 தடவைகள் விழயம் செய்தனது. வருட இறுதியில் இந்த ஆய்வு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கவில்லை.

முன்னேற்றுங்கள் : சிறைச்சாலைகளில் காணப்படும் அதிகரித்துள்ள சன்னெருக்கடிக்குத் தீர்வுகாணும் வகையில் சிறைச்சாலைகள் திணைக்களம், சிறைச்சாலைகளை நகரப் பகுதிகளிலிருந்து கிராமியப் பகுதிகளுக்கு மாற்றிவருகிறது. வருடத்தில் அரசாங்கம் சமூக சீர்திருத்த திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதுடன், இதன் மூலம் நீண்டகால நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சிறைக்கைத்திகள் புனர்வுவாழ்வு முகாம்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

ஈ. ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் அல்லது தடுத்துவைத்தல்கள்

ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்துவைத்தல்களை சட்டம் தடுப்பதுடன், கைதுசெய்யப்படும் நபர் தனது கைதுக்கான சட்டரீதியான நியாயத்தை நீதிமன்றத்தில் நாடுவதற்கும் சட்டம் இடமளிக்கின்றபோதும், ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் மற்றும் தடுத்துவைப்புக்கள் இடம்பெறுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

கைதுக்கான நடைமுறை மற்றும் கைதுசெய்தவர்களை நடத்துவது

கொலை, திருட்டு, கொள்ளை மற்றும் கற்பழிப்பு போன்ற குற்றச் செயல்கள் தொடர்பில் பிடியாணையின்றிக் கைதுசெய்ய குற்றவியல் சட்டக்கோவை பொலிஸாருக்கு இடமளிக்கிறது. மாறாக பொலிஸார் சாட்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீதிபதிகள் மற்றும் மஜிஸ்த்ரேட்களின் இணக்கப்பாட்டுடன் பிடியாணையைப் பிறப்பிக்கச் செய்ய முடியும். கைதுசெய்யப்பட்ட நபர் ஒருவரின் கைதுக்கான காரணம் மற்றும் அவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டை அதிகாரிகள் கூறவேண்டும் என சட்டம் வலியுறுத்துவதுடன், சிறிய குற்றங்களாயின் 24 மணித்தியாலத்திலும், பாரிய குற்றச்சாட்டுக்களாயின் 48 மணித்தியாலத்திலும், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழான குற்றமாயின் 72 மணித்தியாலங்களிலும் மஜிஸ்த்ரேட் முன்னிலையில் ஆஜர்படுத்த வேண்டும். பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழான வழக்குகளில் கைதிகளை மஜிஸ்த்ரேட் முன்னிலையில் ஆஜர்ப்படுத்துவதற்கு அதிககாலம் கழிவதாகக் கூறப்படுகிறது. பிணைச் சட்டத்தின் கீழ் பிணையில் விடுவிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களில் ஈடுபட்டவர்களை நீதி மன்றத்தில் ஆஜர்படுத்துவதற்குப் பதிலாக எழுத்துமூல உறுதிமொழியின் பேரில் சந்தேகநபர்களை 24 மணித்தியாலங்களில் பொலிஸார் விடுவிக்க முடியும் என்பதுடன், முன்விசாரணைக்காக குறிப்பிட்ட திகதியில் அவர்களை பொலிஸார் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்த வேண்டும். பிணையில் விடுவிக்கப்படக் கூடிய குற்றத்தைப் புரிந்ததாக குற்றங்காட்டப்பட்ட சந்தேகநபர்கள் மஜிஸ்த்ரேட்டைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர், பொலிஸாரினால் நிர்வகிக்கப்படும் பிணையில் விடுவிக்க முடியும்.

எந்தவொரு நபரும் தண்டனை வழங்கப்படுவதற்கு அல்லது விசேட விலக்களிப்பு சிறைக்கு அனுப்பப்பட முன்னர் 12 மாதங்களுக்கு மேலாக தடுப்புக் காவலில் வைத்திருக்க முடியாது என

பினை சட்டம் கூறுகிறது. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் எந்தவித குற்றச்சாட்டும் இன்றி ஒருவர் 18 மாதங்கள் தடுத்துவைக்கப்பட முடியும். எனினும், பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களை அதிகாரிகள் நீண்டகாலமாகத் தடுத்துவைப்பதே நடைமுறையாகவுள்ளது.

பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்துவைக்கப்பட்ட நபர் ஒருவரை பினையில் விடுவிப்பதாயின் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தின் அனுமதியை நீதிபதி கோருவார், எனினும் பொதுவாக அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. படுகொலை வழக்குகளில் மஜிஸ்திரேட் சந்தேகநபரை தடுப்புக்காவலில் வைக்கமுடியும், மேல் நீதிமன்றமே அவருக்கு பினைவழங்க முடியும். எல்லா வழக்குகளிலும் சந்தேகநபர் சட்ட பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமையைக் கொண்டுள்ளார். இருந்தபோதும் பொலிஸ் நிலையம் மற்றும் தடுப்பு முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்போது சட்ட பிரதிநிதித்துவத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமை தொடர்பில் எந்தவிசேட ஏற்பாடுகளும் இல்லை. மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையிட்டு நீதிமன்றங்களில் உள்ள குற்றவியல் வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட ஏழை குற்றாவாளினருக்கு அரசாங்கம் சட்ட ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றபோதும், எனைய வழக்குகளுக்கு இது வழங்கப்படுவதில்லை. மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையிட்டு நீதிமன்றங்களில் உள்ள வழக்குகளுக்கே சட்டஆலோசனை வழங்க சட்டத்தில் இடமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பொலிஸாரின் தகவல்களுக்கு அமைய 2019 ஏப்ரல் உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதலின் பின்னர் முதற்கட்டமாக 2,299 பேர் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். செப்டெம்பர் வரையில் 293 சந்தேகநபர்கள் தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர். உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து 1,000ஞ்கும் அதிகமானவர்கள் பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டதுடன், அவர்களுக்கு தமது குடும்பங்களையோ அல்லது சட்டத்தரணிகளையோ அனுாருவதற்கு இடமளிக்கப்படவில்லையென்றும், ஏன் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதற்கான விளக்கங்கள் வழங்கப்படவில்லையென்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் கூறுகின்றன. செப்டம்பர் மாத நிலவரப்படி, இந்த சட்டங்களின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகளை அனுகக்கூடிய தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில், கைதானவர்களில் பெரும்பாலோர் விடுவிக்கப்பட்டதாக அறிவித்தனர். ஏப்ரல் 21ஆம் திகதி தாக்குதல்கள் தொடர்பில் கைதுசெய்யப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களைத் தொடர்ந்தும் அனுகி வருவதாக அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

ஏப்ரல் 21 தாக்குதலைத் தொடர்ந்து ஒருதலைப்பட்சமான கைதுகள் குறித்த முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருப்பதாக இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும், ஜௌலை மாதம் பதில் பொலிஸ்மா அதிபருக்குக் கடிதமொன்றை அனுப்பியிருந்ததுடன், அரபு மொழி இலக்கியங்களை வைத்திருந்ததற்காக அல்லது ஆதாரமற்ற வதந்திகளின் விளைவாக இவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள 105 நபர்கள் தொடர்பில் பிரதிவாதிகளின் சட்டத்தரணிகள் வழங்கிய தகவல்களுக்கு அமைய மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பகத்தின் ஜௌலை மதிப்பாய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கைதுகளுக்குப் போலியான நியாயங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில், "பணத்தை வீட்டில் வைத்திருத்தல்" "விளையாட்டு மைதானத்தில் பேசுதல் (அவசரகால சட்டத்தை மீறுதல்)" "5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சமூக ஊடகங்களில் பகிர்ந்த பதிவு" ஆங்கில விரிவுரையாளர் ஆவணங்களைக் கொண்டிருத்தல்" "கையடக்கத்தொலைபேசியில் அரபுப்

பாடல்கள் வைத்திருந்தமை” “வேலை நிமித்தம் யாழ்ப்பாணப் பயணம்” மற்றும் காரணம் இல்லை போன்றன உள்ளடங்குகின்றன.

தன்னிச்சையான கைது : ஒகஸ்ட் மாதம் வரையில் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழு சட்டத்துக்கு முரணான கைது மற்றும் தடுத்துவைப்புக் குறித்த 17 முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுள்ளது.

தன்னிச்சையான கைது மற்றும் தடுத்துவைப்புத் தொடர்பில் இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பல்வேறு முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுள்ளது. தடுத்து வைத்திருப்பவர்களை சில சமயம் பொலிஸார் மறைத்து வைத்திருப்பதுடன், சட்டத்தரணிகள் தமது கட்சிக்காரர்களைச் சந்திப்பதற்கான அனுமதியைப் பெற விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்பதுடன், அவ்வாறான சந்திப்புக்களில் பொலிஸாரின் பிரசன்னமும் அடிக்கடி காணப்படுகிறது.

கப்பலின் சுங்கானின் வடிவத்தைக் கொண்ட குர்த்தாவை அணிந்தமைக்காக மே 17ஆம் திகதி முஸ்லிம் பெண் ஒருவர் கைதுசெய்யப்பட்டு, தடுத்து வைக்கப்பட்டு பின்னர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். அவருடைய ஆடை பொத்த தர்மச் சக்கரம் போன்று காணப்பட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயத்தின் கீழ் அவருக்கு எதிராகக் குற்றஞ்சாட்டு முன்வைக்கப்பட்டது. வெறுப்பு மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையில் பத்தட்டத்தை ஏற்படுத்த முயன்றதாகக் கூறப்படும் குற்றவாளிகளை தண்டிக்க சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படவில்லையென சிவில் சமூகக் குழுக்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளன.

குருநாகல் போதனா வைத்தியசாலையின் மகப்பேற்றியல் மற்றும் பெண்நோயியல் பிரிவைச் சேர்ந்த வைத்தியரும், 2015ஆம் ஆண்டு பாரானுமன்றத் தேர்தலில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்டவருமான முஸ்லிம் வைத்தியர் சேகு சிஹ்நாப்தீன் மொஹமட் சா.பி சந்தேகத்துக்கு இடமான முறையில் சொத்துக் குவித்ததாக மே 24ஆம் திகதி கைதுசெய்யப்பட்டார். குழந்தை பிரசவத்துக்கான சத்திரசிகிச்சையின் போது சிங்களப் பெண்களுக்கு கருத்தடை செய்ய முயற்சித்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டி சமூக ஊடகங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பிரசாரங்களைத் தொடர்ந்து அவரிடம் விசாரணைகள் நடத்தப்பட்டன. தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இரண்டு மாதங்களில் அவருக்கு எதிராக எந்தக் குற்றஞ்சாட்டுக்களும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. அவருக்கு எதிரான குற்றஞ்சாட்டுக்கள் தொடர்பில் நம்பகமான சாட்சியங்கள் இல்லை எனப் பொலிஸார் கண்டறிந்ததைத் தொடர்ந்து ஜாலை 25ஆம் திகதி சா.பி பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார். வைத்தியசாலையின் பணிப்பாளர், மஜிஸ்த்திரேட் மற்றும் குறித்த பகுதிக்குப் பொறுப்பான பிரதிப் பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரி வைத்தியர் மீது குற்றஞ்சாட்டுக்களை சுமத்துவதற்கு சாத்தியமான முயற்சியில் ஈடுபட்டதாக விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதுடன், ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவடைந்த ஆறு நாட்களின் பின்னர் நவம்பர் 22ஆம் திகதி பிரதான விசாரணையாளர்கள் இடம்மாற்றப்பட்டனர். அரசியல் தலையீடுகள் காரணமான முன்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட விசாரணைகள் செல்லுபடியாகாது எனக்கூறி டிசம்பர் 12ஆம் திகதி பொலிஸார் விசாரணைகளை மீள ஆரம்பித்தனர். கருத்தடை தொடர்பில் காணப்படும் சாட்சியங்களை ஆய்வு செய்யுமாறு மருத்துவ நிபுணர்கள் குழுவுக்கு உத்தரவிட்ட குருநாகல் மஜிஸ்த்திரேட், 2020 ஜூவரி 16ஆம் திகதி நீதிமன்றத்துக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு தெரிவித்தது.

விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு

தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளவர்களில் அரைப்பகுதிக்கும் மேலானவர்கள் விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பில் உள்ளவர்களாகும். விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு என்பது ஆகக் கூடியது 24 மணித்தியாலங்களாகும். எனினும் பினை பெற்றுமுடியாமை, நீளமான சட்ட நடைமுறை, நீதித்துறையின் வினைத்திறன்று தன்மை மற்றும் ஊழல் என்பன வழக்கு விசாரணைகளை தாமதப்படுத்துகின்றன. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களால் விசாரணைக்கு முன்னரான தடுப்பு 24 மணித்தியாலங்களை தாண்டுவதுடன், விசாரணைக்கு முன்னரான காலத்துக்கு சமமாக அல்லது தண்டனைக்குரிய காலத்தை தாண்டுவதாகவும் அது அமையும் என சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் கூட்டிக்காட்டுகின்றன.

நீடித்த தடுப்புக்காவலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து கைதிகளில் முன்னாள் தமிழீழ விடுதலைப் புலி போராளிகள் உள்ளிட்ட தமிழ் சிறைக்கைதிகள் மற்றும் சிலில் சமூகக் குழுக்கள் உணவுத் தவிர்ப்புப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தன. பெரும்பாலான கைதிகள் எவ்வித குற்றச்சாட்டும் இன்றி பயங்கரவாதத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தமக்கு எதிராக குற்றப்பத்திரங்களைத் தாக்கல் செய்யவும் அல்லது விடுதலைக்கான வழியை ஏற்படுத்தவும் என அவர்கள் கோரிக்கைவிடுத்தனர்.

தடுப்பில் உள்ள ஒருவர் தம்மை தடுத்து வைத்திருப்பதற்கான சட்டபூர்வத் தன்மையை சவாலுக்கு உட்படுத்தக் கூடிய இயலுமை

ஒரு நபர் கைது செய்யப்படுவது அல்லது தடுத்துவைக்கப்படுவதை சட்டரீதியாக சவாலுக்கு உட்படுத்தி நீதிமன்றத்தின் ஊடாக விடுதலையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நீதிச் செயற்பாடுகள் பல வருடங்கள் தொடரும். நீதித்துறையில் சுதந்திரம் இன்மை மற்றும் ஆகக் குறைவான நஷ்டசூகள் போன்ற காரணங்களால் மக்கள் சட்டரீதியான நிவாரணங்களைப் பெறுவதில் பெரிதாக ஆர்வம் காட்டுவதில்லையென மனித உரிமை அபிவிருத்திக்கான நிலையம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தடுத்து வைக்கப்படுவதை பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் சவாலுக்கு உட்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

உ. நியாயமான பொது விசாரணை மறுக்கப்படல்

சுதந்திரமான நீதித்துறையை சட்டம் வழங்குவதுடன், அரசங்கம் பொதுவாக நீதித்துறையின் சுயாதீனம் மற்றும் பக்கசார்பின்மை ஆகியவற்றுக்கு மதிப்பளிக்கிறது.

வழக்கு விசாரணை நடைமுறை

அரசியலமைப்பும், சட்டமும் நியாயமான மற்றும் பகிரங்கமான வழக்கு விசாரணைக்கான உரிமையை வழங்குவதுடன், சுயாதீனமான நீதித்துறை பொதுவாக இந்த உரிமையை அமுல்படுத்துகிறது. குற்றச்சாட்டு நிருபிக்கப்படும்வரை ஒருவர் நிரப்ராதி என சட்டம் கருதுகிறது. சகல குற்றவியல் விசாரணைகளும் பகிரங்கமானவை. பிரதிவாதிகளுக்கு எதிரான குற்றவியல் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஏழைகளுக்கு மேல் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் சட்டஆலோசகர்களை வழங்கும், எனினும் அதற்கு கீழ் நிலையில் உள்ள நீதிமன்றங்களில் அவ்வாறான உதவி வழங்கப்படாது. பிரதிவாதிகள் தமக்கு எதிரான சாட்சிகளை எதிர்கொள்வதுடன், தமக்கான சாட்சிகளை முன்வைப்பதற்கு உரிமை உடையவர்கள்.

நீதிமன்ற செயற்பாடுகள் மற்றும் ஏனைய சட்டவாக்கம் என்பன ஆங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் இருக்க வேண்டும் என சட்டம் கோருகிறது. வடக்கு மற்றும் கிழக்குத் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் நீதிமன்றங்களின் செயற்பாடுகள் ஆங்களம் அல்லது சிங்கள மொழியிலேயே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் உள்ள நீதிமன்றங்களின் வழக்கு விசாரணைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

நீதிமன்றத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட உரைபெயர்பாளர்களுக்கு காணப்படும் குறைபாட்டினால் தமிழ்மொழி பேசும் பிரதிவாதிகள் தேவையான சந்தர்ப்பத்தில் இலவசமாக உரைபெயர்ப்பாளர்களைப் பெற்றுக் கொள்வதில் வரையறுக்கப்பட்ட உரிமையே காணப்படுகிறது. தமிழ் பேசும் வடக்கு, கிழக்கைச் சேர்ந்த வழக்குகளை சிங்களம் பேசும் பகுதிகளில் உள்ள நீதிமன்றங்களில் விசாரித்த பல்வேறு சம்பவங்கள் உள்ளன. இது மொழி வேறுபாட்டை அதிகப்படுத்தியதுடன், பயணம் செய்ய வேண்டிய சாட்சிகளை முன்வைப்பதில் சிரமத்தை அதிகரித்தது. மிகவும் குறைந்தளவான சட்டப் புத்தகங்களே தமிழ் மொழியில் உள்ளன. பிரதிவாதிகள் வழக்கு விசாரணைகளின் போது நீதிமன்றத்தில் ஆஜராவதற்கான உரிமை காணப்படுவதுடன், அதற்குத் தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்குப் போதிய காலம் வழங்கப்படுவதும் உரிமையாகும். பிரதிவதிவாதிகள் சாட்சியாக நிறுத்தப்படுவதற்கோ அல்லது குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்வதற்கோ உரிமையைக் கொண்டவர்கள்.

அரசியல் கைதிகள் மற்றும் தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்கள்

பயங்கரவாதத்துடன் தொடர்புடைய குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் முன்னாள் எல்.ரி.ரி.ஈ உறுப்பினர்களை சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளும், உள்ளூர் மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களும் “அரசியல் கைதிகள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அவ்வாறான 130 சிறைக்கைதிகள் இன்னமும் தடுத்துவைக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசியல்வாதிகளும், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும் கூறுகின்றன. இருந்தபோதும் இவர்களை அரசாங்கம் அரசியல் கைதிகளாக ஏற்கவில்லை என்பதுடன், சந்தேகத்திற்குரிய கைதிகள் பயங்கரவாத அல்லது வன்முறை குற்றச் செயல்களுக்காக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர் எனக் கூறுகிறது. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு, மஜிஸ்திரேட் மற்றும் சிறைச்சாலை விருந்தினர்களுக்கான சபை ஆகியோருக்கு கைதிகளை அனுகுவதற்கான அனுமதியை அரசாங்கம் வழங்கியிருப்பதுடன், சிறைச்சாலைகளின் நிலைமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்துக்கு அனுமதியளித்துள்ளது. சட்ட ஆலோசனை வழங்குபவர்களுக்கு அதிகாரிகள் சீரான அனுகலை வழங்குவதில்லை.

சிவில் நீதித்துறை நடைமுறைகள் மற்றும் பரிகாரங்கள்

மனித உரிமை மீறல்களுக்கு உயர் நீதிமன்றம் வரை உள்ள உள்ளூர் நீதிமன்றங்களின் ஊடாகப் பிரஜைகளுக்கு சிவில் பரிகாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

சொத்து மீட்டிப்பு

முன்னாள் யுத்த வலயங்களில் உள்ள தனிநபர்களுக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் காணி உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள் தொடர்ந்தும் காணப்படுகின்றன.

முன்னர் யுத்தம் நடைபெற்ற பகுதிகளில் தனிநபர்களுக்கிடையிலும், அரசாங்கம் மற்றும் பிரஜைகளுக்கும் இடையிலும் காணி உரிமை தொடர்பில் பிணக்குகள் தொடர்கின்றன. யுத்தகாலத்தில் இராணுவ முகாம்களைச் சுற்றி பாதுகாப்பு வலயங்களை அமைப்பதற்கும்,

உயர்பாதுகாப்பு வலயங்களை அமைப்பதற்காகவும் கணிசமான காணிகளை இராணுவத்தினர் கையகப்படுத்தினர். 1950ஆம் ஆண்டு காணி கையகப்படுத்தல் சட்டத்தின் கீழ் பொதுத் தேவைகளுக்காக அரசாங்கம் தனியார் காணிகளை கையகப்படுத்த முடியும், எனினும் உரிய கையகப்படுத்தல் தொடர்பில் போதிய முன்னாலித்தல்கள் வழங்கி, அதற்கான நஷ்டஈடுகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என சட்டம் கோருகிறது. முன்னைய அரசாங்கம் உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தில் உள்ள காணிகளின் கையகப்படுத்தல் குறித்த அறிவித்தல்களை காணி உரிமையாளர்கள் செல்ல முடியாத பகுதிகளில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தது. பலர் நீதிமன்றத்தை நாடியதுடன், காணி கையகப்படுத்தல்களுக்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றத்தில் அடிப்படை மனித உரிமை மனுக்களையும் தாக்கல் செய்தனர். வருடம்முழுவதிலும் குறிப்பாக 2016ஆம் ஆண்டு உள்ளாங்கலாக காணி கையக்கப்படுத்தல்களுக்கு எதிராக உச்சநீதிமன்றம் மற்றும் மேல்நீதிமன்றங்களில் பல அடிப்படை உரிமை மீறல்கள் மற்றும் ரிட் மனுக்கள் தாக்கல்செய்யப்பட்டுள்ளன. உயர் பாதுகாப்பு வலயங்கள் சட்டக் கட்டமைப்பைப் பின்பற்றவில்லை என்பதுடன், 2011 அவசரகால சட்டத்தை பயன்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டவையாகும். இவ்வருடத்தில் அரசாங்கம் 1,308 ஏக்கர் காணிகளை விடுவித்துள்ளது. 2009ஆம் ஆண்டு முதல் ஏற்றதாள 89,273 ஏக்கர் காணிகளை அதாவது யுத்த காலத்தில் தம்வசப்படுத்தப்பட்ட காணிகளில் 85 வீதமானவற்றை விடுவித்திரப்பதாக அரசாங்கம் தெரிவிக்கிறது.

உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தமது காணிகளிலிருந்து இராணுவத்தினரை வெளியேற்றும் செயற்பாடுகள் மிகவும் மந்த கதியில் இடம்பெறுவதுடன், பெருளாதாரப் பெறுமதிமிக்க காணிகளை இராணுவத்தினர் தம்வசம் வைத்துள்ளனர். இதனால் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்களின் வாழ்வாதாரத்துக்கான வழிகள் மறுக்கப்படுகின்றன. பெளத்த குருமார் புத்தர் சிலைலைய அல்லது அரசமரத்தை ஸ்தாபித்த பின்னர் தமது உடமைகள் என உத்தியோகபூர்வமாக உரிமை கோருவது கடினம் என சில இந்து மற்றும் முஸ்லிம் குழுக்கள் கூறுகின்றன. காணி கையகப்படுத்தல் அறிவிப்புக்களின் அடிப்படையில் பெரும்பாலான காணிகள் இராணுவ முகாம்களையும், தளங்களையும் அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுவதா குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும், சில அறிவிப்புக்கள் ஹோட்டல், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பண்ணைகள் அமைப்பதற்கானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. பெளத்த குருமார் புத்தர் சிலைலைய அல்லது அரசமரத்தை ஸ்தாபித்த பின்னர் தமது உடமைகள் என உத்தியோகபூர்வமாக உரிமை கோருவது கஷ்டமாக உள்ளது என சில இந்து மற்றும் முஸ்லிம் குழுக்கள் கூறுவதுடன், வடக்கில் சிறுபான்மையினரின் செறிவை நீர்த்துப்போகச் செய்யும் “காலனித்துவ” திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இந்த செயல்களை அவர்கள் விபரிக்கின்றனர்.

ஊ. அந்தாங்கம், குடும்பம், வீடு போன்றவற்றில் தனிச்சையான அல்லது சட்டவிரோதமான தலையீடுகள்

அரசாங்க அதிகாரிகள் வீடுகளுக்குள் நுழைந்து எவ்வித சட்ட அனுமதியோ அல்லது ஏனைய அங்கீகாரமோ இல்லாமல் அங்கு நடைபெறக்கூடிய தொடர்பாடல்களை கண்காணிப்பதற்கு பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அனுமதியளிக்கிறது. உரிய அங்கீகாரம் இல்லாமல் தனிநபர்களின் நடமாட்டங்களை அரசாங்க அதிகாரிகள் தொடர்ச்சியாகவும் கண்காணிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

பாதுகாப்புப் படையினர் மற்றும் பொலிஸார் நீதிமன்ற உத்தரவுடன் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.சி.இதரனின் வீட்டில் ஓகஸ்ட் 21ஆம் திகதி தேடுதல் நடத்துவதற்கு முயற்சித்ததுடன், இராணுவத் தளபதியாக சவேந்திர சில்வா நியமிக்கப்பட்டதை விமர்சித்த அடுத்தநாளே இச்சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது. இதற்கு முன்னர் யுத்தத்தினால்

பாதிக்கப்பட்டவர்களை கிளிநோச்சியில் நினைவுகூர்ந்துகொண்டிருந்தபோது மே 18ஆம் திகதி நான்கு இராணுவத்தினரும் ஒரு பொலிஸ் அதிகாரியும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சிறிதரணின் வீட்டைச் சோதனை நடத்தியிருந்தனர்.

பகுதி 2 சிவில் சுதந்திரத்துக்கு, இது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும்:

அ. ஊடகங்கள் உள்ளடங்கலாக கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம்

அரசியலமைப்பானது ஊடகங்கள் உள்ளடங்கலாக கருத்துவெளிப்பாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதுடன், எனினும் சில நேரங்களில் அரசாங்கம் இந்தச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. சுதந்திரமான ஊடகம், வினைத்திறனான நீதித்துறை மற்றும் செயற்படும் ஜினாராயக அரசியல்முறையை என்பன ஊடகம் உள்ளடங்கலாக கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக ஒன்றினைந்துள்ளன. புலனாய்வு செயற்பாட்டாளர்களால் சிவில் சமூக உறுப்பினர்களின் உள்ளாட்டு செயற்பாடுகள் கண்காணிக்கப்பட்டதுடன், துன்புத்தல்கள் அல்லது மிரட்டல்கள் இடம்பெற்றிருப்பதாக ஐ.நா மற்றும் சிவில் சமூக அமைப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஏப்ரல் 21 தாக்குதலுக்குப் பின்னர் அவசரகாலச்சட்டத்தின் போது தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் பொது மக்களின் பாதுகாப்பு என்பவற்றைக் கருத்தில் கொள்வதாகக் கூறி பூர்கா, நிகாப் மற்றும் முகத்தை முழுமையாக மறைக்கும் தலைக்கவசம் போன்ற முகத்தை மூடும் செயற்பாடுகளுக்கு அரசாங்கம் தடைவிதித்தது. அவசரகாலச்சட்டம் நீக்கப்பட்டதும் முகத்தை மூடும் விடயங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தடை ஓரளவு நீக்கப்பட்டதுடன், மூஸ்லிம் சமூகத்துடன் நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களைத் தொடர்ந்து பூர்கா, நிகாப் மற்றும் அதற்கு சமமான முகக் கவசங்களை நிரந்தரமாகத் தடைசெய்வதற்கான சட்டத்தை ஒகஸ்ட் மாதக் கடைசிப் பகுதியில் அமைச்சரவை நிறைவேற்றியது.

கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் : பொலிஸ் சட்டம் மற்றும் குற்றவியல் சட்டம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி மதங்களை அல்லது மத நம்பிக்கைகளை இழிவுபடுத்துவது உள்ளிட்ட வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களை அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களை தமது செய்திகள் மற்றும் தமது பிரிவுகளில் உள்ளடக்குவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கம் சகல ஊடகங்களையும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைக்கான சர்வதேச சமவாயச் சட்டத்தின் 33 வயதுடைய சத்குமார என்ற நாவலாசிரியரை குருநாகல் பொலிஸார் ஏப்ரல் மாதம் கைதுசெய்தனர். பெளத்த மடாலயத்தில் ஓரினச்சேர்க்கை மற்றும் சிறுவர் பாலியல் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய அவரது “அர்தா” என்ற சிறுக்கை நாட்டின் பெளத்த மதகுருமாரைக் கோபப்படுத்தியது. இவர் நான்கு மாதங்கள் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்ட பின்னர் 2019ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் மாதம் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். சக்திக் சத்குமாரவை சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை ஜாலை 29ஆம் திகதி மனசாட்சியின் சிறைக்கைத்தியாக அறிவித்தது. டிசம்பர் 10ஆம் திகதி நடைபெற்ற குற்றவியல் விசாரணையில், இந்த வழக்கை 2020 மே வரை தொடரவேண்டும் என்ற அரசாங்கத்தின் கோரிக்கைக்கு நீதிமன்றம் அனுமதி வழங்கியது. கைதுக்கு எதிராகத் தாக்கல் செய்திருந்த அடிப்படை மனித உரிமை மீறல் மனு மீதான விசாரணை 2020 ஜூன் வரை தொடர்ந்தது.

இன்லைன் ஊடகம் உள்ளடங்கலாக ஊடக மற்றும் பத்திரிகை : சுதந்திர ஊடகங்கள் செயல்திறன் மிக்க வகையில் பரந்துபட்ட நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருந்தபோதும் சில ஊடகவியலாளர்கள் அரச பாதுகாப்பு சேவைகளினால் துன்புறுத்தல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் மற்றும் தலையீடுகளுக்கு உள்ளாவதாகக் கூறப்படுவதுடன்,

விசேடமாக யுத்தத்துடன் தொடர்புப்ட விடயங்கள் அல்லது காணாமல் போனோர் உள்ளிட்ட யுத்தத்தின் பின்னரான விடயங்கள் குறித்து அறிக்கையிடும்போது இவற்றுக்கு முகங்கொடுக்கின்றனர். புகைப்படங்களின் பிரதிகள், நிகழ்வுகளில் கலந்துகொண்டவர்களின் பெயர் விபரங்கள், கட்டுரைகளின் மூலங்கள் என்பவற்றைத் தமக்கு வழங்குமாறு இராணுவ அதிகாரிகள் கோருவதாக தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். தமிழர்களின் யுத்த நினைவுகள் அல்லது காணி கையகப்படுத்தல்களுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் போன்ற உணர்ச்சிபூர்வமான நிகழ்வுகளை அறிக்கையிடுவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு இராணுவத்தினர் தம்மை நேரடியாகக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதுடன், ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டால் எதிர்விழைவுகளைச் சந்திக்க முடியும் என்ற அச்சம் ஊடகவியலாளர்களிடம் காணப்பட்டது.

ஏப்ரல் 21 உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இரைதியான வன்முறைகளையுடுத்து மூஸ்லீம் சமூகம் நியாயமற்ற முறையில் ஆதாரமற்ற சந்தேகம் மற்றும் அவமரியாதைக்கு ஆளாகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு அனைத்து இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் செய்திகளை ஒளிபரப்புச் செய்ய வேண்டும் எனக் கோரி இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் ஒழுங்குவிதியொன்றை வெளியிட்டது.

ஜனாதிபதி சிறிசேன தேசிய தொலைக்காட்சியான இலங்கை ரூபவாஹினிக் கூட்டுத் தாபனத்தை செப்டெம்பர் 09 பாதுகாப்பு அமைச்சின் கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டுவந்தார். உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம் மற்றும் சுதந்திர ஊடக இயக்கம் என்பன இந்த நடவடிக்கையைக் கடுமையாகக் கண்டித்திருந்தன. இது தொடர்பில் சிவில் சமூக செயற்பாட்டாளர் ஒருவர் மற்றும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் தாக்கல் செய்த இரண்டு அடிப்படை மனித உரிமை மீறல் மனுக்கள் உயர் நீதிமன்றத்தில் இன்னும் நிலுவையில் உள்ளன.

வன்முறைகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்கள் : உணர்வுபூர்வமான நிகழ்வுகளை அறிக்கையிடச் செல்லும்போது ஊடகவியலாளர்கள் மிரட்டப்பட்ட, தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

காணாமல்போனவர்கள் தொடர்பான ஆர்ப்பாட்டமொன்றை அறிக்கையிடச் சென்ற ஆங்கிலமொழி ஒன்லைன் பத்திரிகையான தமிழ் கார்டியன் பத்திரிகையின் செய்தியாளர் ஷண்முகம் தவசீலன் என்பவர் கடற்படை அதிகாரி ஒருவரைத் தாக்கி காயம் ஏற்படுத்தியதாகக் கூறி கடற்படை மேற்கொண்ட முறைப்பாட்டின் அடிப்படையில் அவர் ஏப்ரல் 20ஆம் திகதி பொலிஸாரால் கைதுசெய்யப்பட்டு பின்னர் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்டார். முன்னர் நடைபெற்ற காணாமல்போனவர்களின் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை மிரட்டி புகைப்படம் எடுத்ததாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் மீதான பொலிஸ் தாக்குதல்கள் மீண்டும் எழுச்சி பெறுவது குறித்து எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர்கள் அமைப்பு, ஜன் மாதம் வெளியிட்ட அறிக்கையில் எச்சரிக்கை விடுத்திருந்ததுடன், பொலிஸார் ஊடகவியலாளர்களைத் துன்புறுத்துவதை நிறுத்துமாறு அதிகாரிகள் உறுதியளிக்க வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தியது. மே 27ஆம் திகதி இந்து மற்றும் பெளத்த மதஸ்தலக்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டை அறிக்கையிடச் சென்ற தமிழ் தினப் நாளிதழான வீரகேசரியின் பத்திரிகையாளர் கணபதிப்பிள்ளை குமணனை, கொக்கிளாய் பொலிஸ்நிலையப் பொறுப்பதிகாரி கடுமையாகத் திட்டியதுடன், தாக்குதல் நடத்தியுள்ளார். எல்லைகளற்ற பத்திரிகை அமைப்பின் தகவலின் படி மே 27ஆம் திகதி பத்திரிகையளருக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட வன்முறை இந்த வருடத்தில் தமிழ் ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட முன்றாவது தாக்குதல் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

தணிக்கை அல்லது உள்ளாக்கத்தின் மட்டுப்படுத்தல்கள் : ஜனாதிபதி அல்லது அவருடைய குடும்பத்தினரை விமர்சிக்கும் விடயங்களில் அச்சு மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் பல தடவை சுய தணிக்கை செய்துள்ளன. ஆனால் கட்சி அல்லது எதிர்க்கட்சி அரசியல் வாதிகளை எதிர்மறையாகக் காண்பிக்கும் ஏதாவது விடயங்களை அறிக்கையிடுவதிலிருந்து தவிர்த்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளர்களிடமிருந்து நேரடியான தொலைபேசி அழைப்புக்கள் கிடைப்பதாக கிடைத்திருப்பதாக ஊடகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

இணையச் சுதந்திரம்

உரிய சட்டபூர்வமான அதிகாரசபை ஊடாக அரசாங்கம் தனியார் ஒன்றை தொடர்பாடல்களை கண்காணிப்பது தொடர்பில் நம்பகமான எந்த அறிக்கைகளும் இல்லை. ஆபாசமாகக் கருதப்படும் இணையத்தளங்களுக்கு அரசாங்கம் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நுழைவுகளை வழங்கியுள்ளது. உயிர்த்த நோயிறு தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து பேஸ்புக், வட்டுப் மற்றும் இன்டாகிராம் போன்ற பல்வேறு சமூக ஊடகத் தளங்களுக்கு அரசாங்கம் தற்காலிக தடை விதித்தது. முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான கலவரத்தைத் தொடர்ந்து மே 13ஆம் திகதி சமூக ஊடகங்கள் தொடர்பான ஒன்பது நாட்கள் தடை சுருக்கமாக மீள அழைப்படுத்தப்பட்டது.

கல்வி மற்றும் கலாசார நிகழ்வுக்கான சுதந்திரம்

பேராசிரியர்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளை விமர்சிப்பதை அரசாங்கப் பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் தடுப்பதாகக் கூறுப்படுகிறது. சட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் அரசியல் வெளிப்பாட்டின் அடிப்படையில் பல்கலைக்கழக நியமனங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் நந்சான்றிதழ்களில் அரசாங்கம் தலையிட்டது.

சட்டத் திணைக்களத்தின் தலைவர் கே.குருபரன் சட்டத்தரணியாக செயற்படுவதைத் தடுப்பது தொடர்பில் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு செப்டெம்பர் 27ஆம் திகதி எடுத்த தீர்மானத்தை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் தலைமைத்துவம் நவம்பர் 09ஆம் திகதி மீனாடுதிப்படுத்தியது. இராணுவத்தினர் சம்பந்தப்பட்டாகக் கூறப்படும் யாழ்ப்பாணத்தில் 26 இளைஞர்கள் காணாமல்போன சம்பவம் குறித்து 2017ஆம் ஆண்டு மூன்று குடும்பங்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஆட்கொண்ரவு மனு சார்பில் குருபரன் ஆஜராவதைத் தடுக்கும் வகையில் பாதுகாப்பு அமைச்சினால், பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம் கசிந்திருந்தது. சட்டமா அதிபர் திணைக்கள் பிரதிநிதிகளுடன் பயணித்த சிவில் உடையில் இருந்த இராணுவப் புலனாய்வாளர்கள் நீதிமன்றத்துக்கு வெளியே சட்டத்தரணிகள் மற்றும் குடும்பத்தினரை அச்சுறுத்தினர்.

எந்தவொரு வழக்கு அல்லது எவ்வித விசாரணையும் இன்றி யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் உபவேந்தர் ரட்னம் விக்னேஸ்வரனை மே மாதம் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு பதவியிலிருந்து நீக்கியது. பல்கலைக்கழகத்தில் புனரமைக்கப்பட்ட தமிழ்த் தேசியப் பிரகடனத்தைத் தாக்கிய நினைவுச் சின்னத்தைத் திறந்துவைக்கும் நிகழ்வான ‘தமிழ் அழுதம்’ நிகழ்வில் விக்னேஸ்வரன் கலந்துகொண்டமை தொடர்பில் இராணுவப் புலனாய்வுப் பிரிவினர் பணிப்பாளரினால் வழங்கப்பட்ட முறைப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே அவர் குறித்த பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதாக அடிப்படை மனித உரிமை மீறல் மனுவக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழு கூறியிருந்தது.

ஆ. அமைதியாக ஒன்று கூடுதல் மற்றும் ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம்

அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுதல் அல்லது ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம் சட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதும் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் இதனைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது.

அதிகாரிகள் பாரப்சமான முறையில் சட்டத்தைப் பயன்படுத்துவதால் வடக்கு, கிழக்கில் தமிழர்களின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் ஒன்றுகூடல்கள் ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சந்தித்ததாக ஜாலை தனது விஜயத்தை முடித்துச் சென்ற ஒருங்கிணைதல் மற்றும் அமைதியாக ஒன்றுகூடும் சுதந்திரத்துக்கான உரிமை குறித்த ஜானாவின் விசேட அறிக்கையாளர் கிளமெண்ட் நியாலட்சோசி வேரா குறிப்பிட்டிருந்தார். அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடுவதற்கான உரிமையை நிர்வகிக்கும் ஒரு விரிவான சட்டக் கட்டமைப்பை நாடு கொண்டிருந்தாலும், அது "பஸ்வேறு சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறாகச் செயற்படுவதுபோல் தெரிகிறது" எனச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

அமைதியாக ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம்

அமைதியான முறையில் ஒன்று கூடுவதற்கு சட்டம் அனுமதி வழங்கியுள்ளபோதும், இந்த சுதந்திரங்கள் சில கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டன. மதங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, தேசிய பாதுகாப்பு, பொது சட்டம் அல்லது பொது மக்களின் சுகாதாரம் அல்லது நீதிநெறி போன்றவற்றை பாதிக்கும் வகையில் இடம்பெறக்கூடிய ஒன்றுகூடல்களை அரசியலமைப்பு மட்டுப்படுத்துகிறது. ஏனையவர்களின் சுதந்திரத்துக்கு மதிப்பளித்தல் அல்லது ஜனநாயக சமூகத்தின் பொதுநலனைக் கருத்தில் கொண்டும் ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படலாம். பொலிஸ் சட்டத்தின் 77 (1) பிரிவின் கீழ் ஆர்ப்பாட்டமொன்றை நடத்துவதாயின் உள்ளூர் பொலிஸிடம் அனுமதி பெறவேண்டும். உயிர்த்த ஞாயிறுத் தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து ஏப்ரல் 22 முதல் ஒகஸ்ட் 23 வரை அவசரகாலச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தபோது, சந்தேகநபர்களை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு இன்றி 90 நாட்கள் தடுத்துவைத்து விசாரிப்பதற்கு பாதுகாப்புச் சேவையினருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அவரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் இரவுநேர ஊரடங்குச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியதுடன், நடமாடும் சுதந்திரம் குறைக்கப்பட்டது. பொதுவான ஒன்று கூடல்களைத் தடுக்க ஜனாதிபதிக்கு அனுமதியளித்தது.

ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரம்

சட்டம் ஒருங்கிணைவதற்கான சுதந்திரத்தை வழங்கின்றபோதும், அரசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தடைசெய்யப்பட்ட அமைப்புக்களின் உறுப்புரிமை அல்லது குற்றங்கு செயல்களுடன் தொடர்புடைய அமைப்புக்களுக்கு மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. சில கிறிஸ்தவ குழுக்கள் மற்றும் தேவாலயங்கள் தாம் “அங்கீராம் இல்லாமல் ஒன்று கூடுகின்றோம்” எனக் கூறி, மத செயற்பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவருமாறு சில அதிகாரிகள் அமுத்தம் கொடுப்பதாக தெரிவித்துள்ளன. அரசாங்கத்தில் பதிவுசெய்யப்படவில்லையெனக் கூறி தடைவிதிப்பதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சிப்பதாகவும் அந்த கிறிஸ்தவ குழுக்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இ.மத சுதந்திரம்

இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் ‘சர்வதேச மத சுதந்திர அறிக்கையை www.state.gov/religiousfreedomreport/ என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்க்கவும்.

ஈ.நடமாடும் சுதந்திரம்

உள்நாட்டில் நடமாடுவது, வெளிநாட்டுப் பயணங்கள், குடிபெயர்வுகள், நாடுதிரும்புதல்கள் போன்றுவற்றுக்கான சுதந்திரம் சட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்பட்டிருப்பதுடன், பொதுவாக இந்த உரிமைகளை அரசாங்கம் மதித்து வருகிறது. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள், அகதிகள், மீளத்திரும்பும் அகதிகள், நாடற்றவர்கள் மற்றும் கவனத்தில்கொள்ளவேண்டிய ஏனையவர்களை அகதிகளுக்கான ஜ.நா உயர்ஸ்தானகராலயம் மற்றும் ஏனைய மனித நேய அமைப்புக்களுடன் இணைந்து பாதுகாப்பு வழங்குவதில் அரசாங்கம் ஒத்துழைப்பு வழங்கி வருகிறது.

உ.உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள்

2009ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்த சிவில் யுத்தத்தினால் அரசாங்கம் மற்றும் எல.ரி.ரி.சயினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பலவந்தமாக இடம்பெயர்வுகள் உள்ளடங்கலாக பரந்துபட்ட, நீண்டகாலமான இடம்பெயர்வுகள் இடம்பெற்றன. ஒகஸ்ட் 31 வரை இன்னமும் 25,889 பேர் இடம்பெயர்ந்தோராக இருப்பதாக மீள்குடியேற்றம், புனர்வாழ்வு, வடக்கு அபிவிருத்தி மற்றும் இந்துசமயவிவகார அமைச்சு தகவல்கள் கூறுகின்றன. இதில் பெரும்பாலானவர்கள், யாழ்ப்பானம், கிளிநொச்சி, மன்னார் மற்றும் மட்டக்களப்பு ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ளனர். உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு நடமாடுவதற்கு முழுமையான சுதந்திரம் காணப்படுகின்றபோதும், நிலக்கண்ணிவெடிகள் அகற்றப்படாமை, உயர்பாதுகாப்பு வலயத்தினால் விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகள், போதிய வேலைவாய்ப்பு இன்மை, பொதுச் சேவைகளை நாடுவதற்கான வசதிகள் இல்லாமை, காணி உரிமைப் பத்திரங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆவணங்கள் இல்லாமை போன்ற காரணங்களால் அவர்களின் நடமாட்டங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள் உள்ள நலன்புரி நிலையங்களில் தேவையான பாதுகாப்பு மற்றும் உதவிகளை அரசாங்கம் வழங்கவில்லை.

2015 முதல் இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட ஏறத்தாழ 8,000 ஏக்கர் காணிகளை மீக்கையளித்தும், காணியற்றவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் காணிகளை மேலதிகமாக வழங்கியும் நாட்டுக்கு மீள்த் திரும்பியவர்கள், உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களை மீள்குடியமர்த்துவதை அரசாங்கம் ஊக்குவித்தது. வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தல், பாடசாலைகள், மலசலகூடங்களை அமைத்துக் கொடுத்தல் மற்றும் ஏனைய சமூக சேவைகளை வழங்குவதன் ஊடாக இராணுவத்தினரும், ஏனைய அரசாங்க முகவர் அமைப்புக்களும் உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களின் மீள்குடியேற்றத்துக்கு உதவிசெய்துள்ளனர்.

ஊ. அகதிகளின் பாதுகாப்பு

குடிபெயர்ந்தவர்கள், அகதிகள் மற்றும் நாடற்றவர்களின் துவஷ்பிரயோகம் : உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நபர்கள், அகதிகள், நாடு திரும்பிய அகதிகள் மற்றும் புகலிடக்கோரிக்கையாளர்களுக்கு உதவிகள் மற்றும் பாதுகாப்பை வழங்குவதற்கு அகதிகளுக்கான ஜக்கிய நாடுகள் உயர்ஸ்தானிகராலயம் மற்றும் ஏனைய மனிதனேய அமைப்புக்களுடன் அரசாங்கம் இணைந்து செயற்படுகிறது.

எப்ரல் 21 தாக்குதல்களையடுத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட பதில் தாக்குதல்களால் முஸ்லிம் மற்றும் கிறிஸ்தவ அகதிகள் தமது வீடுகளைவிட்டு வெளியேறி நீர்கொழும்பு மற்றும் பஸ்சியால் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட நலன்புரி நிலையங்களில் பாதுகாப்புக்காகத் தங்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈரான் அகதிகள் தங்கியிருந்த வீடுகளை அழைக்கப் போவதாக உள்ளூர் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் அச்சுறுத்தினர். அகதிகளின்

பாதுகாப்பை உறுதிசெய்ய அரசாங்கம், காவல்துறை மற்றும் பாதுகாப்புப் படைகள் அகதிகளுக்கான ஜக்கிய நாடுகள் உயர்ஸ்தானிகராலயத்துக்கு உதவின.

புகலிடக்கோரிக்கைக்கான அனுகல் : புகலிடக்கோரிக்கை அல்லது அகதி அந்தஸ்து வழங்க சட்டம் இடமளிக்கவில்லை. 2005ஆம் ஆண்டு செய்துகொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் அகதிகள் குறித்த பதிவுகளை மேற்கொள்ளவும், அவர்களின் நிலைமையை நிர்ணயம் செய்வதற்கு அகதிகளுக்கான ஜக்கிய நாடுகள் உயர்ஸ்தானிகராலயம் நாட்டில் செயற்படுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் உள்ள அகதிகளுக்கான உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் கல்வி என்பவற்றை வழங்குவதற்கும், முன்றாவது நாட்டில் அவர்களை மீள்குடியேற்றுவதற்கும் அகதிகளுக்கான ஜாநா உயர்ஸ்தானிகராலய அலுவலகத்திலேயே அரசாங்கம் தங்கியுள்ளது. அதேநேரம், புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு அரசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்பிலேயே தங்கியிருக்கவேண்டியுள்ளது.

அடிப்படை சேவைகளுக்கான அனுகல் : அகதிகள் மற்றும் புகலிடக்கோரிக்கையாளர்கள் பணியாற்றுவதற்கோ அல்லது அரசாங்க பாடசாலை முறையில் இணைந்து கொள்வதற்கோ சட்டம் இடமளிக்காது. இருந்தபோதும் பலர் முறைசாரா விதத்தில் பணிபுரிகின்றனர். அகதிகளுக்கான அகதிகளுக்கான ஜக்கிய நாடுகள் உயர்ஸ்தானிகராலயம் பதிவுசெய்துகொண்ட புகலிடக் கோரிக்கையாளர்களுக்கு அரசாங்க வைத்தியசாலைகளில் இலவச சுகாதார உதவிகளைப் பெற்றுமுடியும்.

எ. நாடற்ற நபர்கள்

ஏற்புடையதல்ல

பகுதி 3. அரசியல் செயற்பாட்டில் பங்கெடுப்பதற்கான சுதந்திரம்

சகலருக்கும் சமமான வாக்குரிமை என்ற சர்வதேச தர அடிப்படையில் சுதந்திரமான தேர்தலில் இரகசியமான வாக்குச்சீட்டின் மூலம் தமக்கான அரசாங்கத்தைத் தெரிவுசெய்வதற்கான வாய்ப்பை அரசியலமைப்பு அனைத்து பிரஜைகளுக்கும் வழங்குகிறது.

தேர்தல் மற்றும் அரசியல் பங்கெடுப்பு

அண்மைய தேர்தல்கள் : ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ மார்ச் மாதத்தில் பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்ததுடன், ஏப்ரல் மாதத்தில் தேர்தலை அறிவித்தார். நிலவும் கொவிட்-19 குழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தேர்தல்கள் ஆணைக்குமு இரண்டு தடவைகள் தேர்தலை ஒத்திவைத்தது. இது எதிர்க்கட்சியின் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட சட்டவாக்கம் இன்றி ஜந்து மாதங்கள் ஜனாதிபதி ஆட்சி செய்ய இடமளித்தது. பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டமையை சாவலுக்கு உட்படுத்தி தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஏழு மனுக்களையும் ஜான் 02ஆம் திகதி உயர் நீதிமன்றம் ஏகமனதாகத் தள்ளுபடி செய்தது. கொவிட்-19 தொற்றுநோய் காரணமாக ஜந்து மாதங்கள் காலதாமதமடைந்த தேர்தல் ஒகஸ்ட் 05ஆம் திகதி நடத்தப்படும் தேர்தல்கள் ஆணைக்குமுவினால் ஜான் 10ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டது.

2019 ஜனாதிபதித் தேர்தல் தொழில்நுட்ப ரீதியில் நன்கு முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டிருந்ததுடன், சில வன்முறைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டிருப்பதாக உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச கண்காணிப்பாளர்கள் தெரிவித்தனர். பிரசாரங்களின் போது அரசாங்க சொத்துக்கள் துற்பிரயோகமான முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டமை, அரசாங்க ஊடகங்கள் கடந்த

அரசாங்கத்துக்கு பச்சாச்சார்பாகச் செயற்பட்டமை, எதிர்க்கட்சியினருக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்காமை போன்றவையும் கண்காணிப்பாளர்களால் அவதானிக்கப்பட்டிருந்தன. தேர்தல் அமைதியாகவும், நம்பகமான மற்றும் சாதாரண தேர்தலாக இடம்பெற்றபோதும், சில குழுவினர் பயம் மற்றும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு உள்ளானமை தொடர்பில் பொதுநலவாய கண்காணிப்பாளர்கள் தெரிவித்தனர். உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச பார்வையாளர்கள் தேர்தலுக்குப் பின்தைய வன்முறைகள், குறிப்பாக சிறுபான்மை குழுக்களை குறிவைத்து நடந்த சம்பவங்களும் பதிவாகியுள்ளன.

அரசியல் குடிகள் மற்றும் அரசியல் பங்களிப்பு : தேர்தல் நீதியாகவும், சுதந்திரமாகவும் நடைபெற்றது என வெளிநாட்டு கண்காணிப்பாளர்கள் கூறியிருந்தபோதும், இரண்டு முன்னணி வேட்பாளர்கள் தொடர்பில் ஊடகங்கள் பக்கச்சார்பாக செயற்பட்டிருந்ததுடன், பிழையான தகவல்கள், வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களைப் பரப்ப சமூக ஊடகத் தளங்களை அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்தியிருந்தன. ஐரோப்பிய ஒன்றிய கண்காணிப்புக் குழுவின் ஆரம்ப அறிக்கையில், “ஜனாதிபதித் தேர்தல் பெரும்பாலும் வன்முறைகள் இன்றி தொழில்நுட்ப ரீதியாக நன்கு நிர்வகிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத பிரச்சார செலவுகள், அரச வளங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் மற்றும் பக்கச்சார்பான ஊடகங்கள் என்பன நம நிலையைப் பாதித்தன” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. நீதியான தேர்தலுக்கான ஆசிய வலையமைப்பிற்கு (ANFREL) அமைய வெளிநாட்டில் பணிபுரியும் 1.2 மில்லியன் இலங்கைப் பணியாளர்கள் வாக்களிக்க முடியாமல் போனது, வாக்களிப்பவர்கள் தமது மாவட்டங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்று வாக்களிக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறையால் இந்த நிலை ஏற்பட்டதாக குறிப்பிட்டுள்ளது. அதேநேரம், அங்கவீனமுடைய 1.3 மில்லியன் பேர் விசேடமாக சக்கர நாற்காலியைப் பயன்படுத்துவார்கள் வாக்களிப்பு நிலையங்களுக்குச் செல்வதற்கான சவால்கள் காணப்படுவதாகவும் நீதியான தேர்தலுக்கான ஆசிய வலையமைப்பின் அறிக்கையில் கூடிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பண்கள் மற்றும் சிறுான்மையினரின் பங்கெடுப்பு : அரசியல் செயற்பாடுகளில் பெண்கள் மற்றும் சிறுபான்மையினர் பங்கெடுப்பதற்கு சட்டத்தில் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை என்பதுடன் அவர்கள் பங்கெடுக்கின்றனர். நடைமுறைச் சிக்கல்கள் காரணமாக தேசிய அடையாள அட்டைகள் வழக்கப்படாது தடுக்கப்பட்டதால் 8,000 பிக்குனிகள் (பெண் பெள்த மதகுருக்கள்) தமது வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பயன்படுத்த முடியாமல் போனமை குறித்து இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் நவம்பர் 08ஆம் திகதி தேர்தல்கள் ஆணைக்குமுஷுக்கு தனது அக்கறையை எழுத்துமூலம் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. தேசிய அடையாள அட்டையின் நோக்கத்திற்காக பிக்குனியை ஒரு தொழிலாக ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் திணைக்களம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்கும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

பகுதி 4. ஊழல் மற்றும் அரசாங்கத்தில் வெளிப்படைத் தன்மையின்மை

ஊழலில் ஈடுபடும் அதிகாரிகளுக்கு குற்றவியல் தண்டனை வழங்குவதற்கு சட்டம் இடமளிக்கிறது. எனினும் அரசாங்கம் இச்சட்டத்தை வினந்திற்னாக நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை, ஊழலில் ஈடுபட்ட அதிகாரிகள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கின்றனர். வருடத்தில் அரசாங்கத்தில் இடம்பெற்ற பல மோசுகள் குறித்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஊழல் : ஊழல் என்பது தொடர்ந்தும் நீடிக்கும் பிரச்சினையாகவுள்ளதுடன், அசாங்கத்தின் உயமர்மட்டத்திலும் இது இடம்பெறுகிறது. சர்வதேச நிறுவனங்கள் சங்க அனுமதி முதல் அரசாங்க கொள்முதல் வரையிலான விஷயங்களில் லஞ்சம் கோருவதாக அடிக்கடி புகார் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு வருட காலத்தில் இலஞ்சம் கொடுத்த மற்றும் இலஞ்சம் வாங்கியதாக சந்தேகிக்கப்படும் 42 பேரை இலஞ்சம் அல்லது ஊழல் மோசடி விசாரணை ஆணைக்கும் நவம்பர் மாதம் வரையில் கைதுசெய்துள்ளது.

நிதி வெளிப்படுத்தல்கள் : பாராஞுமன்ற, உள்ளூராட்சி, மாகாணசபை மற்றும் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களில் போட்டியிடும் சகல வேட்பாளர்களும் தமது சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களை பாராஞுமன்ற சபாநாயகரிடம் அறிவிக்க வேண்டும் என சட்டம் கோருகிறது. இருந்தபோதும் பாராஞுமன்ற தேர்தலில் போட்டியிட்ட சகல வேட்பாளர்களும் தமது நிதி அறிக்கைகளை சபாநாயகரிடம் கையளிக்கவில்லை என்பதுடன், அதிகாரிகள் இதனை வலியுறுத்தவுமில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரிகளின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்களை பொது மக்கள் கட்டணமொன்றைச் செலுத்தி அறிந்துகொள்வதற்கு சட்டம் இடமளிக்கிறது.

பகுதி 5. மனித உரிமை துவக்கியோகங்கள் தொடர்பில் சர்வதேச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் விசாரணைகள் பற்றிய அரசாங்கத்தின் அனுகுமுறை

உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச மனித உரிமைக் குழுக்கள், மனித உரிமை வழக்குகள் குறித்து விசாரணைகளை நடத்தி தமது முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளன. அரசாங்க அதிகாரிகள் ஓரளவுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருப்பதுடன், தமது நிலைப்பாடுகளையும் தெரிவித்துள்ளனர்.

ஜக்கிய நாடுகள் கடை மற்றும் ஏணை சர்வதேச அமைப்புக்கள் : ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை நீதி, பொறுப்புக் கூறல் மற்றும் இலங்கையின் நல்லினக்க செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பது தொடர்பில் தொடர்ந்தும் பிரேரணைகளை நிறைவேற்றியுள்ளது. நாட்டில் நல்லினக்கம் மற்றும் நிலைமாறுகால நீதி தொடர்பான உறுதிப்பாட்டைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு மேலும் இரண்டு வருடகால அவகாசத்தை வழங்குவதற்கான பிரேரணையொன்றை ஜக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் பேரவை மார்ச் நிறைவேற்றியது.

பொறுப்புக் கூறல் செயற்பாடுகளில் “மெதுவான” முன்னேற்றமே காணப்படுவதாக செப்டெம்பரில் நடைபெற்ற ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் 42வது அமர்வில் பிரதான குழு கவலை வெளியிட்டிருந்ததுடன், “இலங்கை தொடர்பில் தேவையான கவனம் மற்றும் ஒத்துழைப்பை வழங்க” ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவை மற்றும் சர்வதேச சமூகம் முன்வர வேண்டும் என்றும் கோரிக்கை விடுத்திருந்தன. 2015, 2017 மற்றும் 2019ஆம் ஆண்டு பிரேரணைகளுக்கு இலங்கை இணை அனுசரணை வழங்கியிருந்தபோதும் அரசாங்கத்தின் சிரேஷ்ட அதிகாரிகள் ஐ.நா. செயல்முறையைத் தாக்கும் பொது அறிக்கைகளை வெளியிடுவதுடன், யுத்தகால மீறல்கள் தொடர்பில் சர்வதேசத்தின் பங்கேற்புடன் குற்றவியல் நீதிச் செயற்முறையைத் தொடங்குவதற்கு உறுதியிலித்திருந்தாலும் “யுத்த வீரர்களை” பொறுப்புக் கூறச் செய்வதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாது என வலியுறுத்துகின்றனர்.

சவேந்திர சில்வா இராணுவத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டமைக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் ஐ.நா அமைதிகாக்கும் படைக்குத் தேவையற்ற இலங்கை இராணுவத்தினரை அனுப்புவதற்கு ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் அமைதிகாக்கும் செயற்பாட்டுக்கான திணைக்களம் செப்டம்பர் 25ல் தடை விதித்தது. அமைதிகாக்கும் படையில் பணியாற்றும் இலங்கை இராணுவப் பிரிவு மற்றும் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை ஒக்டோபர் மாதம் முதல் நாட்டுக்கு மீண்டும் திருப்பியப்ப ஜக்கிய

நாடுகள் சபை தீர்மானித்தது. ஐ.நா நடவடிக்கைகளை தீவிரமான செயல்பாட்டு அபாயத்திற்கு ஆளாக்கும் இடங்களைத் தவிர எதிர்காலத்தில் இலங்கை இராணுவத்தை அனுப்புவதை இது இடைநிறுத்தியது. இருந்தபோதும், போர் பாதுகாப்பு நிறுவனத்துக்காக 243 இராணுவத்தினரைக் கொண்ட குழு மாலியில் ஜக்கிய நாடுகள் சபை பல் பரிமாண ஒருங்கிணைந்த ஸ்திரப்படுத்தல் பணியில் ஈடுபடுவதற்காக நவம்பர் 13ஆம் திகதி அனுப்பப்பட்டது.

அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை அமைப்பு : மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பில் விசாரிப்பதற்கான சட்டபூர்வ தன்மையை இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவே கொண்டுள்ளது. இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவானது ஐந்து ஆணையாளர்களையும், விசாரணை, விழிப்புணர்வுட்டுவது, கண்காணிப்பது மற்றும் நிர்வாகம், நிதி போன்ற பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவே பொது மக்களிடமிருந்து முறைப்பாடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் அதேநேரம், தானாக முன்வந்தும் விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும். ஆணைக்குமுடிவை நிறுப்தியடையும் வகையில் குற்றச்சாட்டு நிறுபிக்கப்படுமாயின் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவை நிதிரீதியான நவ்தூட்டைப் பரிந்துரைப்பதுடன், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைக்காக அல்லது சட்டமா அதிபரினால் வழக்குத் தொடர்வதற்காக அல்லது இரண்டுக்காகவும் இந்த வழக்கு ஆற்றுப்படுத்தப்படும் சாட்சியங்கள் தொடர்பான தேவையை அரசாங்கம் பின்தொடராவிட்டால் அவ்வாறான செயற்பாடு தொடர்பில் அரசாங்கத்தை சாட்சி விசாரணைக்கு அழைக்க முடியும். அரசாங்கம் தமது கோரிக்கைக்கு இணங்கவில்லையாயின், சட்டமா அதிபர் நினைக்களம் அவமதித்தாக வழக்கு விசாரணையை நடத்த மேல் நீதிமன்றத்திற்கு இவ்விடயத்தை ஆற்றுப்படுத்தலாம் என்பதுடன், இதற்காக சிறைத்தண்டனை அல்லது அபராதம் விதிக்கப்படலாம். இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவை நிறுத்தி அதிகாரங்கள் மற்றும் வளங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், எந்தவொரு நீதிமன்றத்திலோ சாட்சியாக அழைக்கப்படவோ அல்லது பணியைச் செய்தமைக்காக குற்றச்சாட்டப்படவோ முடியாது. மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவே பொதுவாக சுதந்திரமாகவும், அரசாங்கத்தின் குறைந்த தலையீட்டுடனும் செயற்படும்.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவானது இலங்கையின் அமைதிகாக்கும் படையினர் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. அமைதி காக்கும் நடவடிக்கைகளில் இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் பங்கேற்பாளர்களைக் கண்காணிப்பது தொடர்பில் ஜக்கிய நாடுகள் சபை, இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவை, பாதுகாப்பு அமைச்சர் மற்றும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைச்சர் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் 2018ஆம் ஆண்டு இறுதிப்படுத்தப்பட்டது. 2018 டிசம்பராகும்போது இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவை சரிபார்க்கும் செயற்பாட்டை முன்னெடுத்தது.

2018ஆம் ஆண்டு இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகம் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சுயாதீன் அதிகாரசபையான, இழப்பீட்டுக்கான அலுவலகத்துக்கு அரசாங்கம் ஏப்ரல் மாதத்தில் ஐந்து ஆணையாளர்களை நியமித்தது. இழப்பீடுகளுக்குத் பாதிக்கப்பட்டவர்களைக் கண்டறிந்து, தனித்தனியாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ உரிய இழப்பீடு வழங்கும் பொறுப்பு இந்த அலுவலகத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பகுதி 6. வேற்றுமை, சமுதாய துஷ்பிரயோகம் மற்றும் ஆட்கடத்தல் வியாபாரம்

பெண்கள்

கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகள் : கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகளை சட்டம் தடுக்கின்றபோதும், சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது பொருத்தமற்றதாகவுள்ளது. குற்றவியல் சட்டத்தின் 363ஆவது பிரிவானது கற்பழித்த ஆண் ஒருவரை வெளிப்படுத்த முடியாது எனக் கூறுகிறது. 365 ஆ (1) சரத்தானது பாரிய பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை பாலினம் சாராத குற்றமாக அறிவிக்கிறது. கற்பழிப்புக்கான தண்டனையாக ஏழ வருடங்கள் முதல் 20 வருட சிறைத்தண்டனை மற்றும் ஆகக் குறைந்தது 200,000 ரூபா (1,160 அமெரிக்க டொலர்கள்) தண்டப்பணம்செலுத்த வேண்டும் என சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. குடும்ப வன்முறைகளில் பாதிக்கப்படும் ஒருவர் ஒரு வருடத்துக்குப் பாதுகாப்புக்கான கட்டளை மற்றும் பராமரிப்புச் செலவைக் கோரமுடியும். தம்பதியர் சட்டீதியாக பரிந்துவாழ்ந்தால் மாத்திரமே திருமணம் சார்ந்த கற்பழிப்பை சட்டம் தடைசெய்கிறது.

பொலிஸ் மற்றும் சட்டத்துறையின் எதிர்ச்செயற்பாடுகள் போதியதாக இல்லையென பெண்கள் அமைப்புக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகங்களைத் தடுக்கும் பொலிஸ் பிரிவினர் பாடசாலைகள் மற்றும் கிராம மட்டங்களில் விழிப்புணர்வு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து, குடும்ப வன்முறைகள் பற்றிப் பெண்கள் முறைப்பாடுகளைச் செய்வதை ஊக்குவித்து வருகிறது. பொலிஸ் நிலையங்களில் பெண்கள் பிரிவுகள் அமைப்பது தொடர்ந்து வருகிறது. கற்பழிப்பு மற்றும் குடும்ப வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ, சட்ட ரீதியான உதவி மற்றும் உளவளசிகிச்சைபோன்றவற்றை வழங்குவதற்கான நிலையங்கள் நாடு முழுவதிலும் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுவதுடன் நிதியுதவியும் குறைவாகவே உள்ளது.

பெண்கள் பிறை றயிட்டு உருச்சிதைவுகள்/நீக்கல்கள் (FGM/C) : பெண் பிறை றயிப்புக்களில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்துவது இலங்கை முஸ்லிம்கள் வரலாற்று ரீதியாகப் பின்பற்றிவரும் நடைமுறையாக உள்ளது. அண்மைய வருடங்களில் ஊடகங்களால் இது வெளிப்படுத்தப்படும்வரை இவ்விடயம் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை. இதன் தற்போதைய நிலைமைகள் தொடர்பிலான புள்ளிவிபரங்கள் எதுவும் இல்லை என்பதுடன் இதற்கு எதிராக சட்டங்களும் இல்லை. பெண் பிறை றயிப்புக்களில் சிதைவுகளை ஏற்படுத்தும் வகையிலான மருத்துவ செயற்பாடுகளை தவிர்க்குமாறு சுகாதார அமைச்சின் பணிப்பாளர் நாயகம் 2018 மே மாதத்தில் சுற்றுநிருபமொன்றை வெளியிட்டிருந்தபோதும், பெண் பிறை றயிப்புக்களில் சிதைவை ஏற்படுத்துவது குற்றமாக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலும் முஸ்லிம் பெண்கள் தலைமையிலான பல்வேறு சிவில் சமூகக் குழுக்கள் இதற்கு எதிராகப் பிராசரங்களை மேற்கொள்கின்றன.

பாலியல் தெல்லைகள் : பாலியல் தொல்லைகள் குற்றவியல் குற்றும் என்பதுடன், ஆகக் கூடியது ஐந்து வருடங்கள் சிறைத்தண்டனை வழங்கமுடியும். பாலியல் தொல்லை என்பது பொதுவான பிரச்சினையாக இருப்பதுடன், பொதுப்போக்குவரத்தில் இது பாரிய பிரச்சினையாகவும் உள்ளது.

சனத்தொகை கட்டுப்படுத்தவில் உள்ள கட்டாயப்படுத்தல்கள் : கட்டாய கருக்கலைப்பு, விரும்பமின்றி மேற்கொள்ளப்படும் கருத்தடைகள் அல்லது கட்டாயமான சனத்தொகை கட்டுப்படுத்தல் முறைகள் முன்னெடுக்கப்படுவதாக எந்தத் தகவல்களும் இல்லை.

வேறுபாடு காண்பிக்கல் : சிவில் மற்றும் குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழ் ஆண்களுக்கு சமமான உரிமையை பெண்கள் கொண்டுள்ளனர். குடும்பச் சட்டம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு, திருமணம், விவாகரத்து, பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் மற்றும் பரம்பரை என்பன பல்வேறு வழமையான சட்டங்களால் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மத மற்றும் இனக் குழுக்களுக்கு வெவ்வேறு நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதால் இது வேறுபாட்டுக்கு வழிவகுக்கிறது.

சிறுவர்கள்

பிறப்பு பதிவுகள் : பெற்றோர்கள் ஊடாக சிறுவர்களுக்கு பிரஜாவரிமைகிடைக்கிறது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் : பாடசாலையில் உடல் ரீதியான தண்டனைகளைத் தடைசெய்யும் அரசாங்கத்தின் ஒழுங்கு விதிகள் பாடசாலை அதிகாரிகளால் அடிக்கடி மீறப்படுகின்றமை அடிப்படை உரிமை மீறல் மனுக்கள் மற்றும் பொலிஸில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முறைப்பாடுகளுக்கான தகவல்கள் மற்றும் சாட்சியங்கள் உள்ளன. குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களில் சிறுவர்களுக்கு எதிராக இடம்பெறும் பாலியல் வன்முறைகள் உள்ளிட்ட வன்முறைகள் உயர்ந்த அளவில் அதிகரித்துள்ளமை குறித்த பொதுவான அக்கறை கூடியுள்ளது. சிறுவர்கள் கடத்தப்படுவது, சிறுவர் தொழிலாளர்களைத் தடுப்பது போன்ற சாதாரண குற்றவியல் சட்டங்கள் மற்றும் ஏனைய சட்டங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்களும் வலுத்துள்ளன. சிறுவர் துஷ்பிரயோக சம்பங்களின் அடிப்படையில் தண்டனை வேறுபடுகின்றபோதும், வழக்குகள் வருடக்கணக்காக இழுத்தடிக்கப்படுகின்றன.

சிறுவர்கள் மீதான வன்முறைகள் குறித்த பெரும்பலான முறைப்பாடுகளை 24 மணித்தியால் இலவச விசேட தொலைபேசி இலக்கத்தின் ஊடாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை பெற்றுக்கொள்கிறது. ஆசிரியர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் மற்றும் மத போதனாசிரியர்கள் போன்றோர் சிறுவர்களை பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்துவதாகக் கூறப்படுகிறது. துஷ்பிரயோக வழக்குகளை விசாரிப்பதில் பொலிஸின் குழந்தைகள் மற்றும் பெண்கள் பணியகம் முக்கியப் பங்காற்றினாலும், வழக்கின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி சில மாஜிஸ்த்ரேட் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பின் கீழ் வருகின்றன. இந்தச் சம்பவங்களில் பொலிஸார் முறையான முறைப்பாட்டு தாலைப் பதிவுசெய்து சட்டமருத்துவ செயற்பாட்டை ஆரம்பிக்கும். சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளில் சட்டமா அதிபர் தனித்துவமாக மேல் நீதிமன்றங்களில் குற்றப்பத்திரிகைகளைத் தாக்கல் செய்வார்.

சிறுவர்கள் மீதான வன்முறைகள் குறித்த பெரும்பலான முறைப்பாடுகள் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையில் மேற்கொள்ளப்படும். சிறுவர்களுக்கு எதிரான கொடுமைகள், கல்வி கற்பதற்கான உரிமைகளை சிறுவர்கள் இழப்பது, பாலியல் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் சிறுவர் தொழிலாளர்கள் போன்ற முறைப்பாடுகள் உரிய விதத்தில் எதிர்கொள்ளப்படும். ஆசிரியர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் மற்றும் மத போதனாசிரியர்கள் போன்றோர் சிறுவர்களை பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உட்படுத்துவதாக முறைப்பாடுகள் உள்ளன. பல சிறுவர் கற்பழிப்பு வழக்குகளில் அரசாங்க அதிகாரிகளே குற்றஷிஷமூத்தவர்கள் என சொல்லப்படுகிறது. சிறுவர்கள் விவகாரம் தொடர்பில் செயற்பட்டுவரும் சிவில் சமூக அமைப்புக்கள், சிறுவர்களுக்கு எதிரான குடும்ப வன்முறைகள் குறித்து முறையிடுவதற்கோ அல்லது துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவது தொடர்பிலோ போதிய பொறிமுறையொன்று இல்லையெனச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. சிறுவர் மற்றும் பெண்கள் விவகாரங்கள் தொடர்பில் கையாழ்வதற்கு பொலிஸ் நிலையங்களில் அதிகாரிகள் தனியாக செயற்படுகின்றபோதும், நாடு முழுவதிலும் இதனை அரசாங்கம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

அண்மைய காலத்தில் அதிகரித்த அரசியல்மயமாக்கல் காரணமாக நிறுவனம் தனது நோக்கத்தை அடையத் தவறியிருப்பதாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் நிறுவகத் தலைவர் ஹரேந்திர.டி.சில்வா தெரிவித்தார். “ஊழல் போக்கு” என தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அடையாளப்படுத்திய வழக்குகள் உட்பட துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் தேங்கிக் கிடப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார்.

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் தகவல்களுக்கு அமைய குழந்தைகளைக் கொடுமைப்படுத்தல், பாலியல் துன்புறுத்தல், கற்பழிப்பு கடுமையான பாலியல் துஷ்பிரயோகம், குழந்தை தொழிலாளர்கள் மற்றும் கடத்தல் உட்பட வருடாந்தம் ஆகக் குறைந்தது 9000 துஷ்பிரயோகங்கள் குறித்த முறைப்பாடுகள் பதிவாகின்றன. சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் சிறுவர் உரிமைகள் குறித்து பொது மக்களை விழிப்புணர்வுட்டும் நோக்கில் ஜன புர அல்லது “மக்களின் கேடயம்” என்ற நிகழ்ச்சித்திட்டம் இந்த வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஜனவரி முதல் ஜூலை 31 வரையில் சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான 3,113 வழக்குகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், 1,881 வழக்குகளுக்கு மேல் நீதிமன்றத்தில் குற்றப்பத்திரம் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருப்பதுடன், 399 வழக்குகளுக்கு ஆலோசனை பெறப்பட்டிருப்பதுடன், 833 வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாக சேட்டமா அதிபர் திணைக்களம் தெரிவித்தது.

சிறுமி ஒருவரை சட்டவிரோதமான முறையில் கைதுசெய்து, அவருடைய சுதந்திரத்தைப் பறித்தமைக்கு பரிசுபெற்ற மாத்தைப் பொலிஸ் நிலையத்தின் பிரதான இன்ஸ்பெக்டர் வருணி போகஹாவத்தையே பொறுப்பு என உயர் நீதிமன்றம் ஜூன் 12ஆம் திகதி தீர்ப்பு வழங்கியது. கற்பழிப்புத் தொடர்பில் உள்ளூர் அரசியல்வாதி ஒருவரை அழைப்பதற்காக குறித்த சிறுமியை எந்தவொரு காரணமும் கூறாமல் தடுத்து வைத்ததுடன், கீழ்த்தரமாக நடத்தியதாகவும் அதிகாரி மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்டவருக்கு நஷ்டசாடாக போகஹாவத்தை ஏற்றதாழ 98,600 ரூபாவையும், (570 டொலர்கள்) அரசாங்கம் ஏற்றதாழ 49,300 ரூபாவையும் (285 டொலர்கள்) செலுத்த வேண்டும் என உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

சிறுவயது, முந்கூட்டிய மற்றும் பலவந்த திருமணங்கள் : சிவில் சட்டத்துக்கு அமைய ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலாரும் திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடிய ஆகக் குறைந்த சட்டரீதியான வயது 18 என என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபோதும், பெண்பிள்ளை 16 வயதில் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம். 16வயதுக்கு குறைந்த பெண் பிள்ளையொருவரின் விருப்பத்துடன் அல்லது விரும்பம் இன்றி பாலியல் தொடர்புவைத்திருப்பது கற்பழிப்பாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. எனினும், இந்தச் சட்டமானது 12 வயதில் திருமணம் செய்யும் முஸ்லிம்பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தையல்ல. முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவகாரத்துச் சட்டமானது முஸ்லிம்களுக்கு மாத்திரம் செல்லுபடியாகும் என்பதுடன், இச்சட்டத்தின் கீழ் மண்மகளின் தந்தை அல்லது ஆண் உறவினர் அல்லது காதி (இல்லாமிய சட்டத்தை நிர்வகிக்கும் அல்லது அர்த்தம் கற்பிக்கும் நீதிபதி) இன் சம்மதத்துடன் 12 வயதில் பெண் பிள்ளையொருவர் திருமணம் செய்ய முடியும்.

சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் சூண்டல்கள் : வர்த்தக ரீதியான சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் சூண்டல்கள், சிறுவர்களை விற்பனை செய்தல், சிறுவர் ஒருவரை சிறுவர் பாலியல் தொழிலுக்கு உட்படுத்தல் அல்லது அதற்காக வழங்குதல், சிறுவர் ஆபாசப்படங்கள் தொடர்பான நடத்தைகள் என்பவற்றை சட்டம் தடுக்கின்றபோதும், அதிகாரிகள் எப்பொழுதும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. இனக்கத்துடன் உடல்ரீதியாக உறவுகளை வைத்துக்கொள்வதற்கான ஆகக் குறைந்த வயது 16 ஆகும்.

நாட்டின் குழந்தைப் பாலியல் சுற்றுலாத்துறை கவலையளிக்கும் விகிதத்தை எட்டியுள்ளது என்றும், இது குறித்து அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என ஐ.நா நியமித்த சுயாதீன் உரிமை நிபுணர்கள் ஜூனில் தெரிவித்தனர். தண்டித்தல்கள் ‘மிகவும் பரவலாக’ குறிப்பாக நாட்டின் வடபகுதியில் இடம்பெறுவதாக சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான ஜக்கிய நாடுகள் குழு தெரிவித்தது.

இடம்பெயர்ந்த சிறுவர்கள் : உள்நாட்டில் இடம்பெயந்தோர் மற்றும் நாடு திரும்பியவர்களுக்கான நலன்புரி நிலையங்கள், மீனக்குடியமர்த்தப்படும் பகுதிகளில் உள்ள பெரியோர் எதிர்கொள்ளும் அதே பிரச்சினைகளையே அங்குள்ள சிறுவர்களும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

சர்வதேச சிறுவர் கடத்தல்கள் : சர்வதேச சிறுவர் கடத்தல்களுக்கு எதிரான ஹாகே சமவாயத்தில் 1980 ஆண்டு முதலே பங்காளராகவுள்ளது. இராஜங்கத் திணைக்களத்தின் பெற்றோர் சார்ந்த சிறுவர் கடத்தல் குறித்த வருடாந்த அறிக்கையை <https://travel.state.gov/content/travel/en/international-parental-child-abduction/providers/legal-reports-and-data/reported-cases.html>. என்ற இணைப்பிற்குச் சென்று பார்வையிடவும்.

யுத எதிர்ப்பு

யுதர்களின் சனத்தொகை மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. யுத எதிர்ப்புத் தொடர்பான எந்த முறைப்பாடுகளும் இல்லை.

ஆட்கடத்தல்கள்

இராஜங்கத் திணைக்களத்தின் ஆட்களைக் கடத்துதல் தொடர்பான அறிக்கையை <https://www.state.gov/trafficking-in-persons-report/> என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்வையிடவும்.

அங்கவீணமானவர்கள்

பெளதீக, புலன்சார்ந்த, அறிவுத்திறன், உளர்தியான குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் பக்கச்சார்பாக நடத்தப்படுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. இவர்கள் வேலையில், கல்வி, விமானப் பயணம், ஏனைய போக்குவரத்துக்களில் பக்கச்சார்பாக நடத்தப்படக்கூடாது என்பதை சட்டம் வலியுறுத்துகிறது. எனினும் நடைமுறையில் வேலைத்தளம், கல்வி, மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்து உள்ளிட்ட அரசாங்க சேவைகளில் வேறுபாடுகள் காண்பிக்கப்படுவது இடம்பெறுகிறது. குறைபாடுகள் உள்ள பிள்ளைகள் மிகவும் குறைவான அளவிலேயே பாடசாலைகளுக்குச் செல்கின்றனர். குறைபாடுகள் உள்ளவர்கள் நுழைவுதற்கான வசதிகள் சகல கட்டடங்களிலும் இருக்கவேண்டும் என கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றபோதும் நடைமுறையில் அது கடைப்பிடிக்கப்படுவது மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. எதிர்வரும் தேர்தல்களில் அங்கவீணமானவர்களின் பங்களிப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கையில் முன்னேற்றும் தேவை என நவம்பரில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் கண்காணிப்பாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

தேசிய/இனம் சார்ந்த சிறுபான்மையினர்

உள்ளூர் மற்றும் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி, அரசாங்க வேலைவாய்ப்புக்கள், வீடுகள், சுகாதார வசதிகள், மொழிச்சட்டம் போன்ற முறைசார்ந்த பாரபட்சத்தினால் நீண்ட காலமாகக் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நாடு முழுவதிலும் குறிப்பாக வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளில் தமது சமூகத்தைச் சார்ந்த தமிழர்கள் தொடர்ச்சியாக கண்காணிக்கப்படுவதுடன், விசேষமாக செயற்பாட்டாளர்கள், முன்னாள் அல்லது முன்னாள் எல்.ரி.ரி.சு உறுப்பினர்கள் என சந்தேகிக்கப்படும் சிவில் செயற்பாட்டாளர்கள், உள்நாட்டுத் தலைவர்கள் மற்றும் முன்னாள் எல்.ரி.ரி.சு உறுப்பினர்கள் தொந்தரவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதாக முறைப்பாடுகள் உள்ளன.

சிறுபான்மை தமிழர்களின் சமூக மற்றும் அபிவிருத்தித் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காக அரசாங்கம் பல்வேறு அமைச்சக்கள் மற்றும் ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்பட்ட அமைப்புக்களை உருவாக்கியுள்ளது. தமிழ் மக்களின் அபிலாவைக்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்புவதற்கும் பல்வேறு திட்டங்களை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இருந்த இராணுவ ஆளுநர்கள் சிவிலியன்களாக மாற்றப்பட்டனர். தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் நல்லினக்கம் தொடர்பான அலுவலகம் ஜனாதிபதியால் 2016ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன், இது அரசாங்கத்தின் நல்லினக்க முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைப்புடன் இணைந்து செயற்படுவதாக அமைந்துள்ளது. இந்த அலுவலகமானது சமூகங்களுக்கிடையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவது, பிரஜைகளின் மொழி உரிமையை பாதுகாத்தல், யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தின் துயரைத்துடைத்தல் போன்றன முன்னெடுக்கப்பட்டன. வடக்கு, கிழக்கில் இராணுவத்தினர் வசமுள்ள காணிகளை விடுவிப்பது தொடர்பில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கும், இராணுவத்தினருக்கும் இடையில் உத்தியோகபூர்வமான பேச்சுவார்த்தைகள் 2017ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

பாதுகாப்பு அமைச்சர் என்ற ரீதியில் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால் சிறிசேன, பாதுகாப்புத் தரப்பினரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள சலக தனியார் காணிகளையும் மதிப்பீடு செய்து, பாதுகாப்புத் தரப்பினருடன் கலந்துரையாடி அவற்றை விடுவிக்குமாறும் ஒகஸ்ட் 29ஆம் திகதி உத்தரவிட்டார். இது தொடர்பில் ஒக்டோபர் 01ஆம் திகதிக்கு முன்னர் வடமாகாண ஆளுநருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறும் அவர் வலியுறுத்தியிருந்தார். இவ்வருடம் முடிவடையும் வரை இது நிலுவையில் இருந்தது.

நவம்பர் 16ஆம் திகதி புத்தளத்திலிருந்து மன்னாருக்கு முஸ்லிம் வாக்காளர்களை ஏற்றிச் சென்ற மூன்று பேருந்துகள் தந்திரிமலை பகுதியில் ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுன ஆதரவாளர்களால் இடைநிறுத்தப்பட்டன. ஸ்ரீலங்கா பொதுஜன பெரமுனவின் ஆதரவாளர்கள் வீதியில் டயர்களை தீயிட்டுக் கொழுத்தி, கற்களை வீசி, பேருந்துகள் மீது தாக்குதல் நடத்தில் அவற்றில் ஒன்றின் கண்ணாடியையும் உடைத்துள்ளனர். குறைந்த பட்சம் ஒரு துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டதாகவும், இதில் எவரும் காயமடையவில்லையென்றும் கூறப்படுகிறது.

பெளத்த மதகுரு மற்றும் அரசியல் வாதிகள் தலைமையிலான அடிப்படைவாதக் குழுக்கள் குருநாகல், கம்பஹா மற்றும் புத்தளம் ஆகிய மாவட்டங்களில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான வணிகங்கள், பள்ளிவாசல்கள் மற்றும் வீடுகள் மீது தாக்குதல் நடத்தியதுடன், இதில் ஒரு உயிரிழப்பு ஏற்பட்டதுடன் பாரிய சொத்துச் சேதம் ஏற்பட்டது. நீர்கொழும்பு மற்றும் சிலாபத்தில் முஸ்லில்களின் கட்டங்களுக்கு சேதம் விளைவிப்பது, முஸ்லிம்கள் மீது தாக்குதல் நடத்துவது, முஸ்லிம் பிரஜையின் மரணம் மற்றும் முஸ்லிகம்களுக்கு சொந்தமான வர்த்தகங்களுக்கு சேதம் விளைவிக்கும் நடவடிக்கைகளை தடுப்பதற்கும் அவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை ஈடுப்பதற்கும் பொலிஸார் ஆரம்பத்தில் மெதுவாக செயற்பட்டுள்ளனர். உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களுக்குப் பின்னர் பெளத்த மதகுருமார் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களுக்கு சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தினர். “முஸ்லிம்களின் கடைகளில் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ வேண்டாம். இந்த நாட்டை அழித்த துரோகிகளை நிம்மதியாக வாழ விடக்கூடாது” என அஸ்கிரிய பீடாதிபதி தெரிவித்தார்.

சுதேசிய மக்கள்

வேட்ர்கள் என அறியப்படும் இந்நாட்டின் சுதேசிய மக்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்களே இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் தமது பாரம்பயரி வாழ்க்கையை தொடர்வதற்கு விரும்பியதுடன், அவர்களை பொதுவான சட்டம் பாதுகாக்கிறது. அவர்கள் எந்தவித சட்டச் சிக்கல்களும் இன்றி

சுதந்திரமாக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகளில் பங்குபற்ற முடியும் என்பதுடன், சிலர் சட்டரீதியான ஆவணங்களைக் கொண்டிருக்கவுமில்லை.

பாலியல் நோக்குநிலை மற்றும் பாலியல் அடையாளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வன்முறைகள், பாரபட்சம் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள்

ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த வயது வந்தவர்களுக்கிடையில் இனக்கப்பாட்டுடனான பாலியல் தொடர்புகளை சட்டம் குற்றமாக்குகிறது. ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாலியல் ரீதியான செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டார்கள் எனக் குற்றம் நிருபிக்கப்பட்டால் 10 வருட சிறைத்தண்டனையை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக்கும். வழக்குத் தாக்கல் செய்வது குறைவாக இருந்தாலும், LGBTQ நபர்களை பாலியல் ரீதியாக சீண்டுவது, தாக்குவது, தொந்தரவுக்கு உட்படுத்துவது, கைதுசெய்வோம் என மிரட்டுவது போன்ற செயற்பாடுகளில் பொலிஸார் ஈடுபடுவதாக மனித உரிமை அமைப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. பாரபட்சத்துக்கு எதிரான சட்டம், பாலியல் ரீதியாக மற்றும் பாலியல் அடையாளத்துக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பாரபட்சமான செயற்பாடுகளைத் தடுக்கவில்லை.

திருநங்கைகள் சமூக ரீதியில் தொடர்ச்சியான பாரபட்சங்களை எதிர்கொண்டனர், இதில் பலவந்தமான தடுத்துவைப்புக்கள், தவறாக நடத்தப்படுவது, தொழில்வழங்குவதில் பாரட்சம்பம், வீடுகள் மற்றும் சுகாதார சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பாரபட்சம் போன்றவை உள்ளடங்குகின்றன.

எச்.ஐ.வி மற்றும் எயிட்ஸ் சமூகக் களங்கம்

எச்.ஐ.வி தடுப்புசேவையைப் பெறும் நபர் மற்றும் இந்த நோய் பரவுவதற்கான ஆயுத்தை எதிர்கொள்ளும் குழுவினர் பாரிய ஒதுக்குதல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். இதற்கு மேலதிகமாக வைத்தியசாலை அதிகாரிகள் எச்.ஐ.வி நோய் உடைய ஒருவரை பகிரங்கமாக அறிவிப்பதுடன், எச்.ஐ.வி நோய் உடையவர்களுக்கு மருத்துவ உதவி வழங்க முடியாது என மறுத்த சில சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன.

பகுதி 7. தொழிலாளர் உரிமை

அ. ஓன்றியணவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டாக பேரம் பேசுவதற்கான உரிமை

தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் இணைவதற்கும் அவற்றை உருவாக்குவதற்குமான உரிமையை சட்டம் வழங்குகிறது. இதில் பாதுகாப்புப் படையினர், பொலிஸார், சட்டத்துறை அதிகாரிகள் மற்றும் சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் விதிவிலக்கானவர்கள். அத்தியாவசியமற்ற சேவை தொழில்துறையில் உள்ள தொழிலாளர்கள், பொதுச் சேவை தொழிற்சங்கங்களில் பணியாற்றுபவர்கள் தவிர்ந்த ஏனையவர்கள் கூட்டாக பேரம்பேசுவதற்கான சட்ட உரிமையைக் கொண்டுள்ளனர். வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவதற்கான உரிமையை சட்டம் வெளிப்படையாக மறுக்கவில்லை. எனினும், தொழிற்சங்க ரீதியான மற்றும் தொழில்ரீதியான பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபடுவதை நீதிமன்றங்கள் அங்கீகரித்துள்ளன. தொழிற்சங்கம் இல்லாத தொழிலாளர் கவுன்ஸில் ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலையங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. ஏற்றுமதி செயற்பாட்டு வலயத்தில் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கம் இல்லாத தொழிலாளர் கவுன்ஸில் என்பன கூட்டாக பேரம்பேசுவதற்கான உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாக முதலீட்டு சபை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பாதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழான அவசர காலச்சட்டத்தின் கீழ் தேசிய பாதுகாப்புக்கு அவசியமான, சமூகத்தின் வாழ்வு அல்லது பொது நடவடிக்கைகளின் இடையஞாத செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கில் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட தொழிலாளர்களுக்குக்

காணப்படும் சட்டரீதியான உரிமையை மீளப்பெறும் அதிகாரத்தை ஜனாதிபதி கொண்டுள்ளார். பொதுமக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்துக்கு அப்பால், 1979ஆம் ஆண்டு அத்தியாவசிய பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்க முகவர்களால் வழங்கப்படும் பொதுச் சேவையை அத்தியாவசிய தேவையாக பிரகடனப்படுத்தும் அதிகாரம் ஜனாதிபதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 2017ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் அத்தியாவசிய பொதுச் சேவைகள் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி ரயில்வே மற்றும் பெற்றோலியத் துறைகளை அத்தியாவசிய சேவைகளாகப் பிரகடனப்படுத்தத் தொடங்கியது. ஊழியர்களின் வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடர்ந்தே இதுபற்றிய முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

அத்தியாவசியமற்ற துறையில் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டதற்காக பழிவாங்கும் செயற்பாடுகளை சட்டம் தடுக்கிறது. ஏழு தொழிலாளர்கள் இணைந்து தொழிற்சங்கமொன்றை உருவாக்கி, அதற்கான சரத்தை நிறைவேற்றி, தலைவரைத் தெரிவிசெய்து, தமது கருத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தமுடியும். எனினும், குறிப்பிடப்பட்ட தொழில்துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களில் 40 வீதத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலே தொழில்தருணருடன் குறித்த தொழிற்சங்கம் பேரம்பேச முடியும் என சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. அரசாங்கத்துறையில் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அரசாங்கத் திணைக்கள் தொழிற்சங்கங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கோ அல்லது அவர்களை இணைந்து சம்மேளனமொன்றை உருவாக்குவதற்கோ சட்டம் இடமளிக்கவில்லை. வருடாந்த அறிக்கையை முன்று வருடங்கள் சமர்ப்பிக்கத்தவறும் தொழிற்சங்கமொன்றின் பதிவை இரத்துச் செய்வதற்கான அதிகாரம் தொழில் அமைச்சுக்கு உள்ளது.

தொழிற்சங்கங்களுக்கு எதிரான பாரபட்சத்தை சட்டம் தடுக்கிறது. வீடுகள் அல்லது ஏனைய முறைசாரா துறையில் உள்ள பணியாளர்களை தொழிலாளர் சட்டம் உள்வாங்கவில்லை.

எந்தவித தலையீடும் இன்றி தொழிற்சங்கங்கள் தமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க சட்டம் அனுமதியளிக்கின்றபோதும், அரசாங்கம் அதனை மீறும் வகையில் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தலாம். தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து முன்னெடுக்கப்படும் பாரபட்சமான வன்முறைகளுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா (578 அமெரிக்க டொலர்) தண்டப்பணம் அறவிடப்படலாம். தொழிற்சங்க செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டதற்காக தொழிலாளர் ஒருவரை தொழில்தருணர் இடைநிறுத்துவதை சட்டம் குற்றமாகப் பார்க்கின்றபோதும், வேறு இடத்துக்கு மாற்றும் செய்யமுடியும். பொதுவாக இவ்வாழான தண்டனைகள் வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. நியாயமற்ற முறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுவதற்கு எதிராக மற்றும் தொழிற்சங்கத்துக்கு எதிரான செயற்பாடுகள் தொடர்பில் நடவடிக்கை எடுக்க தொழில் அமைச்சுக்கு மாத்திரமே சட்டரீதியான அங்கீகாரம் உள்ளது.

தொழில்துறை முரண்பாடு சட்டத்தின் கீழ் நியாயமற்றமுறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்பட்டமை தொடர்பில் 1999ஆம் ஆண்டுமுதல் இதுவரை தொழில் அமைச்ச 10 வழக்குகளையே தாக்கல் செய்துள்ளது. இந்த வருத்தில் தொழில் அமைச்ச நியாயமற்றமுறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்பட்டமை தொடர்பில் ஒரு வழக்கை பதிவெசெய்துள்ளது. நீதிமன்றங்கள் இரண்டு வழக்குகளுக்கு தீர்ப்பை வழங்கியிருப்பதுடன், மேலும் எட்டு வழக்குகள் தொடர்கின்றன. தொழில் உரிமைகள் மீறப்படுவது தொடர்பில் அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதில்லையென்ற நிலைப்பாடு காணப்படுவதுடன், சில சிறிய தொழிற்சங்கங்கள் வழக்குகளைத் தொடுப்பதற்கான செலவுகளைத் தாங்கமுடியாமல் உள்ளன. தொழில் முடிவுறுத்தல் மற்றும் பெண்கள் சட்டத்தின் கீழ் சில தொழிலாளர் உரிமை மீறல் வழக்குகள் நீதிமன்றத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இந்த வழக்குகளை விசாரிப்பதில் நீண்டகால இழுபறி காணப்படுகிறது. தொழில்துறை முரண்பாட்டுச் சட்டம் அரசாங்கத் துறைக்கு ஏற்படுத்தைது அல்ல என்பதுடன், அரசாங்கத் துறையில் உள்ள தொழிற்சங்கங்களுக்குப் பின்குக்களைத் தீர்க்க உத்தியோகபூர்வ பொறிமுறையொன்று இல்லை.

ஒன்றினைவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டாக பேர்ம்பேசுவதற்குக் காணப்படும் உரிமையை அரசாங்கம் பொதுவாக மதித்து வருகிறது. அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனங்களை தனியார் மயப்படுத்தல் மற்றும் சம்பள விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்தி அரசாங்கத் துறை தொழிற்சங்கங்கள் பல்வேறு வேலைநிறுத்தப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்தன.

அரசாங்கத்துறையில் உள்ள சில தொழிற்சங்கங்கள் அரசியல் ரீதியாக சுயாதீனமாக இருந்தாலும், பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்திருப்பதுடன், அரசியல் செயற்பாடுகளில் முன்னுரிமையாக ஈடுபடுகின்றன.

கூட்டாகப் பேர்ம் பேசுக்கூடிய தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிப்பதில் தொழில்தருணர்கள் இழுத்திடிப்புச் செய்வதாக தொழிற்சங்கங்கள் குற்றங்காட்டுவதுடன், தொழிற்சங்கம் உருவாக்குவதற்கான ஆதரவை வழங்காதிருப்பது, தொழிற்சங்க செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டால் அதற்கு எதிராக அச்சுறுத்துவது போன்ற பிரச்சினைகள் காணப்படுவதாகவும் அவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. தொழிற்சங்கமொன்று பதிவுசெய்வதற்கான விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பித்து 30 வேலைநாட்களுக்குள் தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்றும், ஏதாவது ஆட்சேபனைகள் இருந்தால் 45 நாட்களுக்குள் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு குறித்த தொழிற்சங்கத்துக்கான சான்றிதழை வழங்குமாறு தொழில் அமைச்சு, தொழில் ஆணைக்குமுவிடம் கேட்டுள்ளது. 2017ஆம் ஆண்டு தொழில் ஆணையாளர் ஜந்து தொழிற்சங்கங்களுக்கு சான்றிதழுக்கான தேர்தலை நடத்தியிருந்தார். 2018 மற்றும் 2019 ஜனவரி முதல் செப்டெம்பர் வரையில் தொழிற்சங்கங்களுக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்படவில்லை.

ஆ. பலவந்தமான அல்லது கட்டாயமான வேலையை தடுத்தல்

பலவந்தமாக அல்லது கட்டாயப்படுத்தி சகல வழிகளிலும் வேலைவாங்குவதை சட்டம் தடைசெய்கின்றபோதும், இதனை மீறுவார்களுக்குப் போதுமான தண்டனைகள் இல்லை. போதிய வளங்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் சரிசெய்யும் முயற்சிகள் இன்மையாலும், பலவந்தமான வேலைகளை அடையாளம் காணமுடியாமை போன்ற காரணங்களால் அரசாங்கத்துக்கு இச்சட்டத்தை விணைத்திற்னாக நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. வீட்டு வேலைகளில் உள்ளவர்கள் வரை தொழில் அமைச்சின் கண்காணிப்பு நீடிக்கப்படவில்லை. மோசடியான முறையில் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்கு ஆட்களை அனுப்பும் தொழில்முகவர் நிறுவனங்களுக்கு எதிராக அரசாங்கம் அவ்வப்போது வழக்குத் தாக்கல் செய்கின்றபோதும், இடைநிலை ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான மாதாந்தக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும்.

14 வயதுக்கும் 18 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட சிறுவர்கள் வீடுகளில் தங்கியிருந்து பலவந்தமாக பணியாற்றும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். (பகுதி 7.இ ஜ பார்க்கவும்)

இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் ஆட்கடத்தல் வியாபாரம் தொடர்பான அறிக்கையை www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/ என்ற இணையத்தொடர்பில் பார்க்கவும்.

இ.சிறுவர் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஆகக் குறைந்த வயதில் தொழில்வாய்ப்பு

தொழில் செய்வதற்கான ஆகக்குறைந்த வயது 14ஆகக் காணப்படுகின்றபோதும், பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்களுடன் இணைந்து வீட்டில் உள்ள பிள்ளைகள் வரையறுக்கப்பட்ட குடும்ப விவசாயம் மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சி போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதற்கு சட்டம் அனுமதிவழங்குகிறது. 2016ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்வி பெறவேண்டிய வயதை அரசாங்கம் 14இல் இருந்து 16ஆக அதிகரித்தது. 18 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. 14 வயது முதல் 15 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள் நாளொன்றுக்கு 9 மணித்தியாலங்களே பணியாற்ற வேண்டும் என்றும், 16 வயது முதல் 17 வயது வரையானவர்கள் நாளொன்றுக்கு 10 மணித்தியாலங்களே பணியாற்ற வேண்டும் என சட்டம்

வரையறுத்துள்ளது. பெரும்பாலான வேலைவாய்ப்புக்கள் ஆபத்தானவையாக இருந்தாலும், ஒரு வீதமான சிறுவர்களே -- ஏறத்தாழ 40,000 பேரே-- ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுவதாக அரசாங்கம் கணிப்பிட்டுள்ளது. 51 செயற்பாடுகளை அரசாங்கம் தற்பொழுது ஆபத்தானவை என வகைப்படுத்தியுள்ளது.

அனைத்து சட்டங்களையும் அரசாங்கம் வினைத்திறன் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்பதுடன், தற்பொழுதுள்ள தண்டனைகள் விதி மீறில்களில் ஈடுபடுவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை.

மோசமான சிறுவர் தொழிலாளர் நிலைமைகளை இல்லாமல் செய்வதற்கு தொழில் அமைச்சு சில முன்னேற்றகரமான திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளது. சிறுவர் தொழிலாளர்களைக் குறைக்கும் நோக்கில் 25 மாவட்டங்களிலும் அரசாங்கம் மாவட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்களை நியமித்திருப்பதுடன், மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு புதிய வழிகாட்டல்களையும் அரசு வழங்கியுள்ளது. சிறுவர் தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்தான பகுதிகளாக அடையாளம் காணப்பட்ட வேலைத்தளங்களை தொழில் அமைச்சு தொடர்ச்சியாகக் கண்காணித்து வருகிறது.

2016 பெப்ரவரி மாதம் வெளியான சிறுவர் செயற்பாட்டு கணக்கெடுப்பின் படி கட்டுமானம், உற்பத்தி, அகழ்வு மற்றும் மீன்பிடித்துறை, துப்பரவுத் தொழிலாளர்கள், உதவியாளர்கள், வீட்டுப் பணியாளர்கள் மற்றும் வீதியோர் விற்பனை நிலையங்களில் சிறுவர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். அறுவடை காலத்தில் சிறுவர்கள் விவசாயத்திலும் பணியாற்றுகின்றனர். யுத்தத்தினால் இடம்பெயர்ந்த சிறுவர்கள் விசேடமாக ஆபத்தான தொழில்களில் பாதிக்கப்படும் நிலையில் உள்ளனர்.

18 வயதுக்குக் குறைவான சிறுவர்கள் ஆபத்தான வேலைகளில் ஈடுபடுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளபோதும் வீடுகளில் பணியாற்றுவது இதில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. இதனால் வீடுகளில் பணியாற்றும் சிறுவர் தொழிலாளிகள் பெளதீக, பாலியல் ரீதியான துஷ்பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றன. குடும்ப விவசாயம், கைவினை, சிறிய வர்த்தக செயற்பாடுகள், உணவு விடுதிகள், திருத்துமிடங்கள் போன்ற குடும்ப நிறுவனங்களில் பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் பணிக்கு அமர்த்தப்படுகின்றனர். குற்றவாளிகள் சிறுவர்களைத் சுரண்டல்களுக்கு உட்படுத்துவதுடன், விசேடமாக ஆண் பிள்ளைகளை கரையோரப் பகுதிகளில் பாலியல் சுற்றுலாப்பயணிகளுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர் (பகுதி 6 ஜ் பார்க்கவும்).

அத்துடன், தொழில்தினைக்களத்தின் சிறுவர் தொழிலாளர்களின் மோசமான நிலைமைகள் பற்றிய கணிப்பீடுகளை www.dol.gov/ilab/reports/child-labor/findings/ என்ற இணையத் தொடர்பில் பார்வையிடவும்.

ஈ. வேலை மற்றும் தொழில் அடிப்படையிலான பாகுபாடு

வேலை மற்றும் தொழில் அடிப்படையில் மற்றும் இனம், மதம், மொழி, குலம், பால், அரசியல் நிலைப்பாடு அல்லது பிறந்த இடம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாகுபாடு காண்பிப்பதை அரசியலமைப்புத் தடுக்கிறது. நிறம், பாலியல் அடையாளம், வயது, எச்.ஐ.வி அல்லது நோய் தொற்று என்பவற்றின் அடிப்படையில் பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்பிலிருந்து ஒதுக்குவதை சட்டம் தடைசெய்கிறது. தற்பொழுது நடைமுறையில் உள்ள தொழிலாளர் சட்டத்திற்கு அரசாங்கம் சீர்திருத்தங்களை முன்மொழிந்திருப்பதுடன், இது பாலினம் மற்றும் பிற வகைகளின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதை மிகவும் வெளிப்படையாகத் தடுக்கிறது. மேலதிக நேர வேலை, இரவு நேர வேலைகள் உட்பட பெண்களுக்கு பரந்தளவிலான பணியிட கட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இந்தச் சட்டங்களை அரசாங்கம் எப்பொழுதும் விணைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்பதுடன், வேலை மற்றும் தொழிலின் அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிட்ட வகைகளின் கீழ் பாருபாடுகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக குறிப்பிட்ட பதவியொன்றுக்கு தொழில்வழங்குனர் ஆண் அல்லது பெண் ஒருவரிடமிருந்து விண்ணப்பத்தைக் கோருகின்றார் மற்றும் சமமான வேலைக்கு ஆண்களைவிட பெண்கள் குறைவான சம்பளத்தைப் பெறுகின்றனர்.

உ. ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பணி நிலைமைகள்

ஆகக் குறைந்த சம்பளம் தொடர்பான சட்டத்தைப் பாரானுமன்றம் முதன் முதலில் 2015ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றியதுடன், தனியார் துறையினரின் ஆகக் குறைந்த மாதாந்தச் சம்பளத்தை 25 வீதத்தினால் அதிகரிப்பது குறித்த வர்த்தமானி அறிவித்தலை ஒக்டோபர் 18ஆம் திகதி அரசாங்கம் வெளியிட்டது. இதற்கமைய ஆகக்குறைந்த சம்பளம் மாதமொன்றுக்கு 10,000 ரூபாவாக (மாதமொன்றுக்கு 54.90 டொலர் அல்லது நாளொன்றுக்கு 1.83 டொலர்). துறை மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழில்தருணர்களுடன் கலந்துரையாடல்களை நடத்தி தொழிலாளர் திணைக்களத்தின் 44வது சம்பள சபை தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள் மற்றும் ஆகக்குறைந்த சம்பளம் என்பவற்றை நிர்ணயிப்பதைத் தொடர்ந்தன. 2020 ஜூன் 01ஆம் திகதியிலிருந்து அனைத்து அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளத்தை அதிகரிப்பதற்கு செப்டெம்பர் 24ஆம் திகதி அமைச்சரவை அங்கீராம் வழங்கியது. தனியார் மற்றும் அரசாங்கத் துறையில் உள்ளவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம் 2016ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ வறுமைக் கோடான 4,166 ரூபாவை (22.98 டொலர்) விட உயர்வாகும்.

முழுநேர வேலையில் உள்ளவர்கள் வாரமொன்றுக்கு 45 மணித்தியாலத்துக்கு அதிகமாக (பணி வாரத்தில் ஜந்தரை நாட்கள்) பணியாற்றுவதை சட்டம் தடுக்கிறது. மேலதிகமாக நாளொன்றுக்கு ஒரு மணித்தியாலம் ஓய்வுநேரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் சட்டம் வரையறுத்துள்ளது. வாரமொன்றுக்கு மேலதிக வேலை நேரம் 15 மணித்தியாலங்களாக அமைய வேண்டும் என்றும் ஒழுக்குவிதி வரையறுக்கிறது. மேலதிக நேரக் கொடுப்பனவானது அடிப்படைச் சம்பளத்தில் 1.5 வீதமாக இருப்பதுடன், வாரமொன்றில் 45 மணித்தியாலத்துக்கு மேலதிகமாக பணியாற்றிய ஞாயிற்றுக்கிழமை மற்றும் விடுமுறை நாட்களுக்கும் இக்கொடுப்பனவு வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த சட்டப்பிரிவானது அரசாங்க நிறுவனங்களின் முகாமையாளர்கள் மற்றும் நிறைவேற்று அதிகாரிகளுக்கு ஏற்படுத்தைதல்ல. சம்பளத்துடன் கூடிய வருடாந்த விடுமுறையை சட்டம் வழங்குகிறது.

ஆகக்குறைந்த சம்பளம், வேலை மணித்தியாலங்கள் மற்றும் தொழில்தியான பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார தரநிலைகளை அதிகாரிகள் விணைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. தொழில் அமைச்சின் வளங்கள், கண்காணிப்பு மற்றும் சரிசெய்யும் முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை. நாட்டின் தொழிலாளர் சக்தியின் அளவுக்குப் போதுமான தொழில் கண்காணிப்பாளர்கள் இல்லை.

துறைமுகம், விமான நிலையம், வீதி அமைத்தல், உயர்மான கட்டடங்கள் போன்ற உட்கட்டுமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உள்ளிட்ட படிப்படியாக வளர்ந்துவரும் கட்டுமானத் துறையில் தொழில் சார் சுகாதார மற்றும் பாதுகாப்புத் தரநிலைகள் போதுமானதாக இல்லை. குறிப்பாக கட்டுமானத் துறையில் உள்ள தொழில்தருணர்கள் ஒப்பந்த அடிப்படையில் அடிக்கடி தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது அதிகரித்திருப்பதுடன், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த தொழில் பாதுகாப்பே காணப்படுகிறது.

தொழில்தருணர்கள் தமது தொழிலாளர்களுக்கு முழுமையான கொடுப்பனவுகளை வழங்குகின்றனரா மற்றும் சட்டத்துக்கு அமைய ஓய்வுதியத்துக்கான பங்களிப்பைச் செய்கின்றனரா என்பதை தொழில் அமைச்சின் மேற்பார்வையாளர்கள் பரிசீலிப்பார்கள். தொழில் அமைச்சின்

ஆய்வுகள் வினாத்திறனானவையா என்பதை தொழிற்சங்கங்கள் கேள்வியெழுப்பின. ஆய்வுகளை செயல்திறன் மிக்கதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் மேம்படுத்துவதற்காக கணினி மயப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர் தகவல் முறைமை விண்ணப்பம் ஒன்றை தொழில் திணைக்களம் பயன்படுத்துகிறது. இருந்தபோதும் அதிகாரிகள் குறித்த முறைமை சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லையென அதிகாரிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் தெரிவித்தன.

தொழிலாளர் சட்டங்கள் மற்றும் அடிப்படையான தொழில் தரநிலைகள் என்பன போதுமானதாக இல்லை. கடை மற்றும் அலுவலக சட்டத்தின் கீழ் வேலை மனித்தியாலங்கள் குறித்த சட்டமீறலுக்கு 500 ரூபா (2.89 டொலர்) தண்டப்பணம் அல்லது ஆறுமாத சிறைத்தண்டனை அல்லது இரண்டும் வழங்கப்படலாம். தண்டனை வழங்கப்பட்ட பின்னரும் அதே குற்றும் தொடர்ந்தால் நாளோன்றுக்கு 50 ரூபா (0.29 டொலர்) அறவிடப்படும். எனினும், இந்தத் தண்டப்பணம் விதிமீறல்களைத் தடுப்பதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. தொழில் மேற்பார்வையாளர்கள் சம்பளங்கள் அல்லது தொழில் சூழ்நிலைகள் அல்லது வழங்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள், சமூகப் பாதுகாப்பு என்பவற்றை சரியான முறையில் கண்காணிப்பதில்லை. செப்டம்பரில் தொழிற்சாலைகள் ஆணை மற்றும் சம்பள ஆணைக்கும் ஆணை ஆகியவற்றில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் ஊதிய வாரியத்தின் கீழ் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் வழங்காததற்காக 5,000 ரூபா (27 டொலர்கள்) முதல் 10,000 ரூபாவரை (55 டொலர்கள்) உயர்த்தப்பட்டது.